

DS 531
C74++

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 183

16 TRANG 20 TI
TUẦN LỄ TỪ 30-9
ĐẾN 7-10-1971

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VỒ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ỚNG NÓI : 93801

Từ Dân Chủ hơi cay
đến Dân Chủ M.16

Càng gần đến ngày 3-10, tình hình càng căng thẳng, xuống đường càng đông. Hầu hết các báo đề ngày 29-9, trừ báo nhà nước, đều loan tin lớn về các cuộc xuống đường tại Thủ Đức và các thị trấn thuộc cả 4 Quân khu : Gia Định, Cần Thơ, Qui Nhơn, Đà Nẵng.

Tại cuộc xuống đường của SVHS sáng 29-9 ở Chợ Phú Nhuận Gia Định, súng sáu, súng M.16 đã nổ, đã có ít nhất một học sinh bị trọng thương. Ngoài ra, hơi cay vẫn được sử dụng thả dàn.

Trong số báo tuần trước,

qua bài 'Dân Chủ hơi cay', Con Ong đã đề nghị Chính quyền nên thận trọng trong việc sử dụng hơi cay, để người dân đỡ khổ, nhưng hơi cay vẫn tiếp tục được sử dụng.

Đến nỗi, vào một buổi sáng trước trụ sở Hạ Viện, những người đi xem một nhóm Phê Bình diễn trò nâng bi Tông Tông, cũng được tặng lựu đạn cay.

Sáng 29-9, nhân dịp lên tiếng trước Đại Hội các cấp chỉ huy Cảnh Sát toàn quốc, Tổng Thống Thiệu đã ra lệnh

sử dụng hơi cay đúng mức, và các nhân viên công lực có thể dùng súng bắn thẳng đạn thật vào những người biểu tình xé bích chương bầu cử và đốt xe Mỹ.

Thế là nền dân chủ của ta đang thoát xác từ hơi cay đến M.16. Đó là một 'tiến bộ' rất đáng kể. Vì ngay năm 1963, Cố TT Diệm cũng không dám ra lệnh bắn thẳng vào dân biểu tình.

Hàng ngày, trên radio và tivi, thính thoàng lập đi lập lại rằng : dân chủ không bó buộc phải có nhiều người

tranh cử. Nhưng mà, dân chủ cũng không bó buộc phải độc diễn, dân chủ không bó buộc phải xài lựu đạn cay thả dàn, và dân chủ càng không bó buộc phải xài M.16.

Chỉ trong thời gian mấy ngày trước cuộc bầu cử độc diễn, nền Dân Chủ hơi cay đã tiến sang giai đoạn dân chủ M.16. Đó là một thành tích rất đáng kể trong sự nghiệp xây dựng dân chủ ở nước ta, rất nên ghi vào bản thành tích tranh cử.

C.O

Con Ong

Hãy tôn trọng sức khỏe trẻ thơ

Kể từ khi có những cuộc xuống đường của quần chúng, đặc biệt là của anh em sinh viên học sinh, chống độc diễn 3-10 và có những màn "dàn chào" thảng cánh của các đảng dúi cui, đồng bào Thủ Đức lại nhiều phen khóc sướt mướt vì lựu đạn cay, vì khói độc.

Nhưng nạn nhân đáng thương nhất là cái đám con nít và trẻ sơ sinh ở những khu được các đảng bạn dân chiêu cố. Những em này chẳng có tranh đấu, chẳng có phản đối ai, chẳng biết đến cái trò "độc diễn", là gì, thế mà bỗng dưng lại bị vạ lây, bị người khói lựu đạn cay đến ngất xỉu đi. Theo một số bà mẹ cho biết thì có nhiều em đã mắc những chứng bệnh ngặt nghèo vì phải ngửi quá nhiều khói cay, nhất là đối với những em vốn yếu đuối, bệnh hoạn sẵn, lại càng nguy hiểm hơn nữa. Hầu hết các em đều bị loét mắt, thối mũi và đau phổi.

Những người lớn, khoẻ mạnh như thế mà cũng không chịu nổi những làn khói cay sặc sụa, không mở nổi hai mắt, không thở được; huống chi là những đứa trẻ sơ sinh! Cơ thể nhỏ bé, yếu ớt như các em, làm sao có thể chịu nổi những làn khói cay độc hại như thế? Bởi vậy, các em đã mắc bệnh. Và vô tình các em trở thành những nạn nhân trực tiếp của một cuộc "độc diễn" một thứ trò chơi dân chủ của người lớn.

Trong mấy ngày gần đây, số trẻ em bị bệnh vì khói lựu đạn cay lại càng tăng thêm nhiều hơn nữa. Nhưng dường như điều này không được ai quan tâm tới. Người ta chỉ nghĩ tới việc làm sao bảo vệ cho bằng được cuộc độc diễn 3-10 mà thôi. Mà muốn đạt mục đích đó thì phải dẹp những kẻ chống đối, phải "dàn chào" những đám biểu tình và phải xử dụng thật nhiều lựu đạn cay, phi tiễn.

Có thể chính quyền sẽ lý luận rằng vì có những cuộc biểu tình của SVHS, của dân chúng, nên mới có lựu đạn cay. Vậy muốn hết lựu đạn cay, chỉ cần chấm dứt những cuộc biểu tình đó, cần ủng hộ cuộc độc diễn và cần đi bỏ phiếu cho đồng đội tin nhiệm TT Thiệu.

Thế rồi, những người chống đối cũng lý luận rằng, chỉ có cuộc "độc diễn" nên mới có những cuộc biểu tình để chống đối và muốn hết biểu tình, chỉ việc dẹp ngay trò "độc diễn" đó.

Hai bên cứ lý luận cù nhây như vậy đi, cuối cùng, chỉ có đám trẻ thơ vô tội là chịu thiệt thòi nhiều nhất. Trong trường hợp này, thủ phạm làm các em đau khổ, chung quy vẫn là cuộc độc diễn 3-10. Vì cuộc độc diễn nên mới có biểu tình chống đối và vì có biểu tình nên mới có lựu đạn cay.

Vậy, cách hay nhất và hợp lý nhất là dẹp cha nó cuộc độc diễn hiện tại đi. TT Thiệu nói sơ đi ông phải độc diễn là vì cần "tôn trọng Hiến pháp" nhưng Quốc hội là cơ cấu làm ra HP đã thành khẩn kêu gọi Tổng thống đừng độc diễn nữa, tại sao TT lại không nghe theo? Và lại, luật pháp là do con người đặt ra, nó có phải là cái gì vĩnh cửu, là chân lý tuyệt đối đâu mà cứ phải khư khư ôm lấy nó như thế? HP chỉ được tôn trọng khi nào cuộc bầu cử có từ 2 liên danh trở lên. Còn như chỉ có 1 liên danh thôi thì còn tranh cử với ai mà "tôn trọng HP"?

Thế nên, những người tranh đấu nói có lý, chỉ cần hủy bỏ cuộc độc diễn hiện tại là mọi người hết chống đối, hết biểu tình và do đó, các em nhỏ hết bị "ấn lựu đạn cay". Hãy nghĩ đến sức khỏe các em. Hãy thương các em.

đam anh đời lập với nhà nước dân em đời lập với nhà bếp

"Thành tích" mới của Tổng Ngoc

Nói về thành tích của Tổng Ngoc, mọi người đều hiểu là thành tích tăng giá các nhu yếu phẩm, thành tích móc túi bọn dân ngu khờ đen.

Đối với quần chúng, gạo được kể như một thứ nhu yếu phẩm hàng đầu, thế mà Tổng Ngoc cứ tăng giá luôn soành 3-10. Mới đây, có tin sau ngày độc diễn 3-10, giá gạo nội địa sẽ tăng lên tới 20 phần trăm giá hiện tại. Sở dĩ người ta phải đề sau ngày 3-10 mới tăng là vì nếu tăng trước tất sẽ có một sự chống đối làm xáo trộn tình thế và bất lợi cho cuộc "độc diễn" của Đức vua. Thành ra, đây lại là một cái lợi của trò độc diễn. Nhờ có độc diễn nên mọi người chưa bị móc túi ngay!

Nhưng thật ra, mọi người đã bị móc túi từ khuya vì từ khi bắt đầu có tin tăng giá gạo là bọn gian thương ở Chợ lớn lập tức cho tăng ngay. Cơ hội tốt như vậy, để gì mà chúng tha cho. Chính Tổng Ngoc đã giúp cơ hội đó cho chúng. Dự tính sau ngày 3-10 mới cho tăng giá gạo mà trước đó khá lâu, Tổng Ngoc đã xi tin ra, như vậy chẳng phải là giúp cơ hội cho bọn Ba Tàu tích trữ và tăng giá là gì?

Sở dĩ lại nói tới bọn Ba Tàu là vì vấn đề gạo thóc của ta từ bao nhiêu đời nay đều thuộc quyền sinh sát của chúng. Miền Nam này được coi như một kho gạo vĩ đại của cả nước và dân ta tới 80 phần trăm sống bằng nông nghiệp, nhưng kết quả, chẳng được hưởng cái con mẹ gì cả. Cái kho gạo và tận kia thuộc quyền sở hữu của bọn Ba Tàu và nông dân ta chỉ là những kẻ làm công cho chúng.

Ngay từ khi nông dân bắt đầu gieo mạ là bọn Ba Tàu đã tới, bỏ tiền ra mua với giá rất rẻ tất cả số lúa sẽ có trên những thửa ruộng đó. Chúng lợi dụng đúng vào lúc nông dân đang túng tiền, cần tiền để bắt bi họ, bắt họ phải chịu giá cả mà chúng đưa ra. Thế là chúng nghiêm nhiên trở thành chủ nhân ông của vựa lúa miền Nam mà nông dân chỉ là những con nợ của chúng, những kẻ phải kéo cày trả nợ.

Đến khi lúa chín, gặt về, say thành gạo thì gạo đó là gạo của Ba Tàu chứ đâu phải của dân ta nữa. Và giờ đây, chúng toàn quyền định đoạt về giá cả. Đời sống người dân Annamta năm trong những bàn tay bóp chặt hay buông lỏng của chúng Có khi chính người nông dân lại phải mua lại của Ba Tàu số thóc gạo mà họ vừa đổ mồ hôi để sản xuất ra, với giá gấp hàng chục lần so với cái giá rẻ mạt mà họ bán ra cho chúng. Thật chưa có một sự bóc lột nào lại đã man hơn thế!

Hiện tại, bọn Ba Tàu vẫn nắm trọn nền nông nghiệp của ta. Riêng tại Saigon, có tới 90 phần trăm những vựa gạo buôn sỉ từ 1.000 tấn trở lên đều là của Ba Tàu. Và mỗi khi nhà nước xi ra một cái tin về sự tăng giá là lập tức bao nhiêu gạo, bọn này đem giấu hết đi, tạo nên một tình trạng khan hiếm để từ đó chúng tự động lên giá.

Theo tin từ bộ móc túi của Tổng Ngoc thì giá gạo nội địa từ 4.000đ một bao 100 ký sẽ tăng lên 5.100đ. Nhưng đây là giá chính thức và từ xưa tới nay, có bao giờ bọn Ba Tàu lại bán với giá chính thức như thế đâu! Đây cũng giống như trường hợp thuốc hút của bọn Siou phong vậy. Mỗi lần nhà nước cho tăng giá là một lần bọn khốn nạn móc túi của dân ta. Và đó là thành tích lẫy lừng của Tổng Ngoc, nhất là sự việc chưa tới ngày tăng giá mà đã xi tin cho bọn gian thương biết rồi, không hiểu Tổng Ngoc đã được đền ơn ra sao?

Con «ngáo ộp» Cộng sản

Năm 63, khi phong trào tranh đấu chống chế độ Ngô đình Diệm bùng lên ở khắp nước, nhà cầm quyền đương thời đã kết tội những người chống đối là do «Cộng sản giật dây» hoặc có khi là «tay sai của CS»! Thế rồi, chính quyền đã ra sức đàn áp và các nhà giam thời đó đã không còn chỗ chứa những phần tử «tay sai của CS» mà hầu hết đều là tăng ni phật tử, sinh viên học sinh...

Tuy vậy, những người tranh đấu, những người bị «CS giật dây», đó vẫn không ngừng xuống đường, tự thiêu và cương quyết chống chế độ nhà Ngô đến kỳ cùng. Kết quả, ngày 1-11-63, chế độ Ngô đình Diệm, hay còn gọi là chế độ Đệ nhất Cộng hòa, trước sức mạnh như vũ bão của Quân Dân, đã sụp đổ tan tành kéo theo cái chết đau đớn thể thảm của hai anh em ông Nhu, Diệm.

Thế là những kẻ bị «CS giật dây», «tay sai của CS» đã thành công. Nhưng sau đó, ai cũng biết, miền Nam này vẫn không rơi vào tay CS. Ngược lại nhờ cuộc tranh đấu đó, mới có chế độ Đệ nhị Cộng hòa, mới có những cơ cấu được mệnh danh là dân chủ hiện tại, mới có TT Thiệu, PIT Kỳ, có các dân biểu, nghị sĩ, những Tổ viện, Sáng viện hiện tại...

Thành ra, nếu quả thật những người tranh đấu chống chế độ Ngô đình Diệm đều là những «tay sai của CS» như chính quyền thời đó, kết án thì chẳng hóa ra những «tay sai của CS» này đã đẻ ra nên Đệ nhị CH, đẻ ra những nhân vật đang lãnh đạo miền Nam bây giờ hay sao? TT Thiệu chẳng lẽ là người đầu tiên cải chính điều này, vì Tổng thống không thể lại là người do «tay sai của CS» đẻ ra được!

Thế nhưng, lịch sử luôn luôn là một sự tái diễn không ngừng và người sau dẫm phải vết xe của người trước. Chính quyền họ Ngô được xây dựng khá kiên cố trên đất nước này trong 8 năm trời, cuối cùng, đã bị nhân dân lật đổ.

Và cũng 8 năm sau, từ năm 63 tới nay, chính quyền của TT Thiệu, vì cuộc độc diễn 3-10, cũng đang bị nhân dân chống đối những người chống đối chính quyền này lại cũng là những người đã từng chống chính quyền ông Diệm trước kia, tức là các đảng phái, đoàn thể, tôn giáo, sinh viên học sinh. Nhưng hiện tại, họ lại bị chính những người mà họ đã tạo nên kết tội là bị «CS giật dây», là «tay sai của CS»!

Một nhà lãnh tụ thuộc «Phong trào Quốc Gia Vì Tiên», mới đây, đã hung hãn lên án «tất cả những người chống đối cuộc bầu cử 3-10 đều là do CS giật dây»! Riêng TT Thiệu, tuy không đến nỗi vu khống trắng trợn như thế, nhưng cũng đã nhiều lần kêu gọi những người «muốn chống tôi, hãy nhìn trước nhìn sau xem có CS nhòm ngó không?» Tổng thống cứ làm như CS luôn luôn ở bên cạnh những người tranh đấu, hễ cứ chống TT là chúng «nhòm ngó», liền, còn không chống TT thì thôi!

Như vậy, Cộng sản, trong trường hợp này, luôn luôn được coi như con «ngáo ộp» được nhà cầm quyền lôi cổ ra để trừ những người tranh đấu. Và dường như có một định luật bất di bất dịch là «cứ tranh đấu chống chính quyền là bị CS giật dây, là tiếp tay với CS»!

Chính quyền Ngô đình Diệm cũng nói như thế và đã bị tiêu diệt! Bây giờ, chính quyền ông Thiệu cũng nói như thế và hậu quả ra sao chưa biết được. Có điều chính một số người đang cầm quyền và đang kết tội những người tranh đấu là CS thì xưa kia, họ cũng chống nhà Ngô và cũng bị chính quyền thời đó cáo buộc là «tay sai của CS».

Thật là một cái vòng luân quần. Và có lẽ chỉ có bọn CS thật là vô tay cười mà thôi!

«CHỦ LỰC QUÂN» MIỀN TRUNG ĐANG CHUẨN BỊ «ĐÁNH MẠNH»

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

Trần Văn Đôn hy vọng Mỹ cho làm Thủ Tướng đối lập cuối

* Bà lang Tây Nguyễn Thị Hai Chủ tịch Hạ Viện *

Tại sao cả nước phản đối «độc diễn bầu cử», mà ông Đôn lại chấp nhận?

Một nguồn tin cho rằng ông Thiệu đã dùng «tờ cam kết» trời được gần một trăm đưa gia nô vất vả Hạ viện. Ông Đôn mới đắc cử dân biểu ở Quảng Ngãi, ông khoái cái ghế chủ tịch của ông già Bá Lương. Mà muốn

chớp cái ghế của lão Bá Lương thì bắt buộc phải có phiếu của đám gia nô dinh Độc Lập, nên ông Đôn mới đành tuyên bố chấp nhận cuộc «nâng bi» ông Thiệu, hầu có thể được đến bù cái ghế chủ tịch vào tháng tới. Ông Thiệu cho ông Đôn làm chủ tịch viện dưới cũng có lợi,

vi vừa được tiếng là dân chủ, có một Chủ tịch Hạ Viện là người đối lập, nhưng sự thật có đối lập gì đâu?

Một giả thuyết khác cho rằng: ngay từ bây giờ, Mỹ đã thấy cái thế kẹt của ông Thiệu, nhưng cứ để cho ông Thiệu độc diễn, đây ông Thiệu đến cái chỗ cực kỳ lung lay rồi ép ông Thiệu phải lập một chính phủ hòa giải do ông Đôn làm Thủ tướng. Điều này nên biết là trước bầu cử Hạ viện, ông Đôn đã đi Mỹ, phớt chót mới về tranh cử, và sau khi đắc cử, ông Đôn lại mới được Mỹ đưa sang Mỹ rồi.

Y. K. C. O.

Nói với người điếc

Những phóng viên tinh mắt và đã có kinh nghiệm của thời đàn áp Nhu-Điệm đều đồng thanh công nhận rằng: «Nghệ thuật quét dọn chống đối hiện nay, được mô tả là mạnh mẽ, kịch liệt và... bản lĩnh của phe «xịt khói cay» được kể như cao cường vô địch.

Nếu công bằng mà cho điểm, trên phương diện so sánh giữa quá khứ và hôm nay thì... chế độ này «đàn áp lạnh lùng và đẹp mắt đáo để».

Song, nếu đứng trên tình cảm con người, mà nhận định thì... những màn đàn áp đang diễn ra từng bừng mỗi ngày xem ra hơi độc địa và có mùi dã man thái quá!

Phái viên Con Ong là nạn nhân, của vụ đánh đấm quạt phi tiền—vui như Tết—ở trước trường Sinh Viên Đại Học Vạn Hạnh (Trường Minh Giảng); Dù đã đeo 2 chữ «báo chí tự do» mà bỏ thẳng ấn máy và có đủ cả đồ nghề, máy hình, lại thêm bộ quần áo 4 túi oai phong liệt, thế mà... Ký Zét của Con Ong vẫn được mấy người anh em đón chào rất triu mến, và săn sóc tận tình bằng trận mưa dùi cui quật tui bụi, bất kể... sống chết ra sao, hãy cứ chaoảng tới bởi cho thêm phần chắc chắn.

Lại thêm những phát M.16 nổ chỉ thiên, chỉ ngang và cả chỉ địa nữa, khiến cho trận chiến đàn áp, càng thêm phần sôi động và đầy phần khời...

Tại nhà báo đã bị anh em dùi cui... coi như không khí, song là loại phóng viên cáo già, từng xông pha nhiều trận dọn dẹp biển động từ thời Phật giáo tự thiêu ở Saigon đến bàn thờ xuống đường ở Đà Nẵng, thế cho nên tất cả các pha trình diễn đấm đá, xịt hóa mù... làm cho cả nước khóc xối xả. Xin thưa, cái thân Ký Zét này đã được ném khá kỹ. Do đó, với cương vị của một nạn nhân, mang theo cả tư cách của một Nhân chứng Thời Đại, Ký Zét xin long trọng chân đấm cho các Xếp chỉ huy dẹp biển động, mấy bữa nay, được 20 điểm trên 20 điểm. Có thể là các ông bạn dùi cui đã nhận được lệnh: «thả hồ thẳng tay», đập bằng thích, xịt bằng chết thì thôi, nên... nhìn đồng quát những màn đàn áp, sao mà khấp nhùng, uyển chuyển, theo danh từ Vi Sĩ thì dùng nói là «Đánh nhanh, thắng mau, tiến lên, giải quyết gấp và rút êm...» Tình trạng chiến trường luôn nghiêng phần chủ về phía kẻ mạnh sức cường quyền!

Dấu hiệu của mấy ngày qua cho ta thấy.

«Đàn áp là cứu cánh, sức mạnh là phương châm của nhà cầm quyền đương thời».

Vậy đó, ai xét thấy yếu gân và hay bị cay mắt thì ráng mà chào thua đi!

Tuy nhiên vẫn với tư cách là nhân chứng «sống» của đất nước này những người làm báo xin long trọng báo động với Quý Ngồi đang lãnh đạo chế độ này: «Hãy kịp xét lại gấp đùng đi quá trốn và đừng để cho người dân thấy triệu chứng của ngọn đèn sắp tắt đang bùng lên, hoặc như thú dữ bị đau đang rầy chết».

trong các ngày 2, 3 và 4-10

◆ Những «vua đường mới» xuất hiện nả dứt «vua» Nguyễn Trọng Nho.

SAIGON.— Trong màn chống độc diễn 3-10 SVHS Miền Trung tuy có tham gia nhưng không gây sôi động và gây cản như SVHS Saigon. Đây là điều khá đặc biệt vì những người trẻ Miền Trung từng nổi tiếng là hăng say và nhiệt thành trong bất cứ cuộc tranh đấu nào từ xưa tới nay.

Bọn C.O đã làm một phát điều tra về thái độ khó hiểu của những ông vua xuống đường nói trên. Được biết những người trẻ Miền Trung không yếu như mọi người tưởng. Hiện những anh em này đang chuẩn bị một cái gì rất ghê tợn dành riêng cho ngày 3-10.

Một Sinh Viên Miền Trung đã tiết lộ với phái viên C.O. trong những trận đụng độ lẻ tẻ hiện tại, SVHS mới chỉ xử dụng đến thành phần trừ bị mà thôi và một kế hoạch đang được chuẩn bị sẽ tung «chủ lực quân» để đánh mạnh vào các ngày 2,3 và 4-10. Đường như số đi có kế hoạch trên là để thăm dò

phản ứng và thực lực của đảng Dùi cui do Trung ương chỉ thị để rồi sau đó mới đánh xả láng. Hiện dân chúng Quảng Trị, Thừa thiên đang xông xáo đi mua thực phẩm tích trữ để đề phòng những biến cố mới.

Trong khi đó, tại Saigon, cuộc xuống đường chống độc diễn của SVHS và TPB vẫn diễn ra hàng ngày với kế hoạch đường đồng kích tay hoặc «đánh mau rút nhanh» làm cho lực lượng dùi cui bỏ hơi tai mà vẫn không chiến thắng, bao nhiêu phi tiền, lựu đạn cay tung ra gần hết và chỉ có dân chúng là lấn át.

Trong những lần xuống đường hiện tại, bọn C.O nhận thấy kỹ thuật tranh đấu của các bạn trẻ đã khá cao, có chỉ huy, có kế hoạch nhịp nhàng, những «vua xuống đường» mới đã xuất hiện, nả dứt «vua» Nguyễn Trọng Nho, người bây giờ chỉ còn «xuống giường» mà thôi!

Bọn C.O tuy cũng chống độc diễn nhưng chỉ bằng mồm và đối lập hợp pháp thôi nên cảm thấy bất lực và thua xa những anh em SVHS, kể cả những anh lính què, những người đã hơn một lần hy sinh phần thân thể cho chế độ.

Bọn C.O đề nghị nếu tranh đấu thành công các anh sinh viên và các anh lính què nên nắm lấy vận mạng đất nước này, hay hơn là để cho bọn chính khứa hoạt đầu và bọn hèn đang trùm chân chờ thời nhào ra ăn cỏ. Có lẽ đêch của ai khá các anh được cả.

Nhà Nước đêch cái được vụ Cóm bản Học Sinh xuống đường

SAIGON: Ông quan 6 Tỉnh gia Định vừa tuyên bố rằng không bao giờ có chuyện nhân viên chìm nổi của ông bản Mi6 và ru lỗ vào đám sinh viên học sinh xuống đường chống độc diễn ở chợ Phú Nhuận nhưng hình ảnh các Cóm đàn; trở tài thiện xạ phóng vào nhóm người xuống đường mà các báo Saigon đăng tải đã là một câu trả lời cay đắng cho ông tỉnh Gia Định.

Hình ảnh Cóm đang giờ súng bắn, hình ảnh em học sinh bị trúng đạn được bạn bè ôm chầm đi bệnh viện và hình ảnh em học sinh nằm trong bệnh viện đã được trình bày như một cuốn phim sống, giờ phút này ông Tỉnh Gia Định chỉ còn nước vật mình vật mảy, vì đàn em của ông hại ông.

Chế độ ta dân chủ pháp trị ở chỗ nào chỉ có Cộng Sản mới bị đặt ra ngoài vòng

Chung tình đệ nhất nhân

● Đang vận động giải cứu «con cu» TRẦN NGỌC CHÂU

SÈ GHỀNH.— Một nguồn tin vừa phọt ra khiến cả nước mũi lòng: Ca đào Kiều nhót đở cho gánh cái lương Núi hát tây sau những ngày dài im hơi lặng tiếng, nay lại bắt đầu cực cực đề vận động cho con cu đở lòm nhưng vô cùng cương quý của nàng được trở về sống phi phạp nơi mái nhà xưa.

Số là, cái sự cực cực nhúc nhích trở lại của cô Kiều nó bắt nguồn từ cả lòng nàng lẫn tình chàng. Sau khi nhờ bồ đề tâm của các thầy, cô Kiều được tái tuyên về vang noi xứ Huế cổ bèn và bệnh viện nghỉ khoẻ để sớm thấu hồi lại sức lực đã mất trong thời gian phục vụ quá mức. Và đúng lúc sức khoẻ cô vừa bò về đầy đủ như xưa, thì một cánh thư xanh từ bèn trong biệt thự Chí hòa chợt bay đến tay cô, mừng cô đặc tình đặc lợi gấp trăm ngàn lần hơn trước. Thế là lòng xuân bèn đặt dào, lòng xuân lại thỏa thừ, cô vụt hồi hồn; lại những kỷ niệm mê ly đắm đuối với chim cu thủa nào, khiến cô ngày quên ăn đêm quên ngủ, cô ước ao được ghi

chim cu cứng ngắc trong tay. Nhưng hồi ơi, khó vậy thay! Vì mưu sự nơi cô Kiều mà thành sự lại do đảng quân vương cả. Phải chờ trước giờ có chịu khó đứng trong hàng ngũ bao thơ thì họa chẳng, chứ đối lập thì sức mảy. Nên chỉ còn biết khen tặng cô mấy chữ «chung tình kịch liệt đệ nhất nhân» vậy thôi.

Loạn sao

Nguồn tin có thể kể như 5 trên 5, vừa phọt ra cho biết tất cả các Quan đầu Tỉnh An Nam hiện đang đeo cấp bậc Quan Năm thì... Đức vua sẽ gán cho 1 ngôi sao chuẩn tướng.

Nhờ có ánh sao lấp lánh đây hấp dẫn quý vị đầu tình mới lẫn mình xả láng để đồn tất cả cho mục tiêu tối thượng của triều đình. Rồi đây, nước này sẽ loạn sao! Vui đáo để.

Ngoài ra, Tổng tông cũng đã ký thăng cấp 1 sao cho 9 vị Đại tá hiện giữ những vai trò quan trọng khác nhưng chỉ được chính thức mang sao sau ngày 3-10 nếu mọi sự được diễn tiến tốt đẹp như ý của Tổng tông.

Không âm hộ

Hội đồng tình GD vừa giờ tới báo chí 2 bản tuyên cáo, một phủ nhận bản tin của đài tôi hót và nịnh đã liên tục phát thanh kiến nghị âm hộ Tổng Tông và cuộc độc diễn 3-10.

Một tuyên cáo khác cũng đã lên án vụ đàn áp cuộc xuống đường của SVHS và rơi vụ nhân viên công lực Gia Định bản chết 1 Học sinh có tính cách dã man.

Cả 2 tuyên cáo nói trên đều ký tên Chủ tịch Nguyễn Mạnh Báo có đóng củ triệu hân hồi

CHỊU CHƠI

Những thằng thợ viết Con Ông đều là những thằng chịu chơi, ăn chơi xả láng, chơi chết bỏ, nên những người chịu chơi đều được Con Ông khoái tí. Liên danh độc diên Thiệu Hương càng ngày càng tỏ ra chịu chơi hết mình. Càng gần tới ngày «Rủ nhau đi bầu T.T. Thiệu» phong trào chống đối độc diên càng có hướng đi lên. Các đảng phái, tôn giáo, sinh viên, linh què, linh cụt, đã thi nhau xuống đường, rủ nhau đi thật đông, lượm thật nhiều

bích chương độc diên bôi râu vẽ hè, chằm lửa đốt từng đống từng đống. Lượm đạn cay liệng vung vít.

Liên danh độc diên văn phây phây coi như hết. Đài Tỏi hét và nịnh và dài phát loa cứ năm phút lại chiếu hình lại ông ông lá phiếu đánh tan xiềng xích Cộng sản búa liềm, lại ca vang đi bầu, làm dân mê cái lương chửi thề không tiếc lời.

Tổng thống Nguyễn văn Thiệu vẫn thừa nhận liên danh độc diên Thiệu Hương là hợp hiến, hợp pháp, hợp luật và ngày 3-10 vẫn chẳng có mục gì thay đổi cả. Các quan

đầu tinh vân lo dái ra máu về cái vụ gọi là trên 50%. Liên danh độc diên còn thách thức nhà lập pháp lưỡng viện muốn làm gì thì làm.

Con Ông lấy làm báỉ phục Tổng Tông là người chịu chơi nhất nước, đã bỏ xa tụi thợ viết Con Ông một thế kỷ dài. Lạy Chúa ! Nếu xong cái vụ độc diên này sủa là Người vẫn là Người, nhóm Con Ông xin tôn Người là Sư tổ trong làng chịu chơi và nhóm Con Ông xin tình nguyện làm gia nô mà không bắt Người phải chi một khoản tiền nào xốt cả. Được như vậy Con Ông chắc chắn sẽ thành tồ sư chịu chơi trong làng báo Giao Chi là cái chắc.

TIÊU NGỌC
Người dân đen
cầm cán

Nguyệt tận

Dàn chủ

Chỉ còn... cu độc diễn sẽ diễn ra trên đất nước này. Cuộc bầu cử mà thiên hạ gọi nôm na là một cuộc "thủ dâm bầu cử" đã từng gây ra bao nhiêu sự chống đối, xuống đường, tuyên cáo, tuyên ngôn loạn xạ bần, sẽ tà tà đi tới, cũng như diễn viên của liên danh duy nhất cử việc là phê ứng cử mi quốc dân chứ không tranh cử với ai, thiêng thử khời cần gặp gỡ cử tri để nói chuyện, cử phong phong đọc «đít cua» trên đài phát thanh nhà nước, nhân thấy mẹ.

Di nhiên, ứng cử viên độc diễn phải phùng mang trợn mép nói rằng cái sự bầu cử ngày 3-10 là hợp hiến và hợp pháp ra rít, bố đũa nào nói dối. Phu họa với luận điệu này phải kể tới nhà nghị sĩ rất "can đảm" Nguyễn Văn Ngãi và nhà Rân biểu nổi dương liệt lão «nhất thân đồ thị đờm» Nguyễn bá Lương. Ở một nước «dân chủ pháp trị» cũng minh như nước đệ nhị cộng huê Annamta thì cái sự tôn trọng hiến pháp và luật pháp là một cái sự rất hoan nghênh. Cho nên, nhà Chánh Tổng Nguyễn Văn Thiệu đã nói rằng: «Trên cương vị Tổng thống tôi không thể làm gì khác hơn là phải tôn trọng và thi hành nghiêm chỉnh hiến pháp và luật lệ quốc gia, có nghĩa là tôi phải tổ chức cuộc bầu cử đúng vào ngày 3-10-71 và cuộc bầu cử đó phải được tổ chức đúng theo các thể thức được dự liệu bởi luật bầu cử số 009/71 do chính quốc hội biểu quyết».

Cái sự tôn trọng luật lệ quốc gia kịch liệt như thế rất chi là quý huê. Nhưng luật lệ cũng như một cái trái cây, nó có phần vỏ và phần ruột. Cái ngày bầu bán do luật lệ ấn định là phần vỏ. Còn phần ruột thì sao? Phần ruột của luật 009/71 có cho phép một liên danh độc diễn hay không?

Chắc chắn là không. Vì luật 009/71 luôn luôn dùng chữ «các» liên danh ứng cử, «các» không thể là «một».

Ngày ban vận động cũng được đặt tên là «ban vận động tranh cử». Có cái sự «tranh», tức nhiên là ít nhất phải có hai mông, độc trội một minh thì làm mẹ gì có sự tranh cử chứ? Như vậy, là ngoài cái sự ứng cử với quốc dân» luật còn buộc «người ta» phải «tranh cử» với người khác nữa. Rõ ràng hơn hết, luật còn ghi rằng: «liên danh ứng cử viên được nhiều phiếu nhất sẽ được tuyên bố trúng cử». Muốn có sự nhất, thì ít ra cũng phải có cái sự nhì chứ ỉ. Trần trụi có một minh thì, xin lỗi, nhất cũng là mình mà bét cũng là mình, tuyên bố trúng cử ra nôm «hao»?

Có lẽ vì thế cho nên đức kim thượng mới phải nói rằng «người», chỉ tự coi là trúng cử nếu thu được trên 50% số phiếu của cử tri đi bầu. Nhưng, oái oăm thay, vì chỉ có một liên danh độc diễn nên chỉ có «một» lá phiếu duy nhất. Tổng Tông có nói rằng: «Trước đây tôi có giải thích

cho đồng bào vì sao không thể làm khác hơn, vì sao không thể có lá phiếu trắng chẳng hạn, bởi lẽ vì đây là một cuộc bầu cử nên buộc phải làm cho đúng theo như luật bầu cử số 009/71 ấn định, có nghĩa là không thể làm khác hơn được vì nếu làm khác hơn là vi luật». Thế nhưng, muốn ra khỏi vòng luẩn quẩn là chỉ có «một» lá phiếu thì cử tri làm thế mà nào mà phát biểu ý kiến được, nên đấng Chánh Tổng bèn đề nghị rằng thì là nếu ai «bất tín nhiệm» «người», thì hoặc xé lá phiếu, hoặc vẽ râu vẽ ria vào mặt ứng cử viên, hoặc bỏ phong bì không vô thùng thăm. Tuy nhiên, vớ theo luật 009/71 thì cái sự xé phiếu, cái sự vẽ râu, cái sự bỏ phong bì không vào thùng thăm chỉ là một cái sự bất hợp lệ, chứ không phải «bất tín nhiệm». Ngoài ra, luật cũng không hề bắt ứng cử viên phải được trên 50% phiếu trên tổng số cử tri đi bầu mới được coi là đắc cử. Vậy thì luật lệ đã bị hiệp dâm để phát sinh ra một cái sự «thủ dâm bầu cử». Chưa bao giờ lại có nhiều chuyện tục tĩu một cách «công xúc tu sĩ» đến thế. Nếu đức kim thượng có quyền đặc miễn tài phán nên hiệp và thủ cũng không can chi, nhưng xin đừng rú rỏ dân ngu khu đen tham dự vào một cuộc hiệp dâm và thủ dâm hội đồng như thế, vác chĩa ra Toà mấy hồi.

Có thể trên cương vị Chánh Tổng đương nhiệm, ông Thiệu không thể làm khác hơn là tổ chức cuộc bầu cử vào ngày 3-10, đây là làm công việc của một cái vỏ.

Nhưng trên cương vị một ứng cử viên Chánh tổng, ông Thiệu rất có thể rút lui cái sự ứng cử để cứu vãn lấy cái ruột dân chủ. Mà chỉ có cái ruột mới là cái của quý. Một khi không có liên danh nào ứng cử hết trội thì đương nhiên cuộc bầu cử ấn định vào ngày 3-10 phải a-la-de. Thế là cả vỏ lẫn ruột đều được chu toàn, và mà lý nhất là cả làng cả nước đỡ lên... ruột.

Tuy nhiên, có điều chắc chắn là dù vỏ hay ruột cuộc bầu cử ngày 3-10 tới đây cũng cử diễn ra. Và dù dân đen không tham gia cuộc bề hội đồng luật pháp và thủ dâm bầu cử thì đức đương kim vương vớ ứng cử thu được trên 50% phiếu trên tổng số cử tri đi bầu vì lẽ đại để nước Cờ huê đã lập đi lập lại rằng Mèo nhất định không cúp viện trợ.

Sau ngày 3-10, Tối viện sẽ tuyên bố kết quả cuộc bầu cử sau khi kiểm soát tính cách hợp thức của nó. Không biết Tối viện có sẽ phán rằng cuộc bầu cử độc diễn là vi hiến hoặc vi luật không. Hay cái sự dân chủ «vỏ» cũng bỏ cu bong rôi? Đòi cả vỏ lẫn ruột là một sự quá đáng, là một sự nghèo mà ham? Quốc dân đồng hồ lại trải qua một phen «suýt pãng» ra rít. «vỏ» hay «ruột» xin coi hồi sau sẽ rõ.

Các «ông lớn» Annamta thường hay tin tưởng ở số mạng, ở những điều huyền bí. Không tig tưởng sao được khi thấy trên cõi đời này làm thăng làm con không ra cái thống chế gì cả, cần hột cơm cũng dèch vỡ, thế mà cuộc đời ái tình và sự nghiệp cứ lên thăng boong như điều gặp gió. Cho nên, trong số cổ văn của mấy «ông lớn» chém chết cũng phải có mấy ông thầy bói, đặng hỏi han về cái lẽ hên xui, cái sự ngày lành tháng tốt.

Trong cuộc họp ngày 22-9 tại viện (ầu Móng nhà Nghị sĩ Huỳnh Văn Cao sau khi thứ nhện rằng bấy lâu nay đấng là một thứ cụ trong dân thân Hành pháp, đã ký tên giới thiệu liên danh Tội Hương, nhưng nay thấy cái sự thủ dâm bầu cử quả tình là phi dân chủ khiến toàn dân bất bình, nên xin rút lại chữ ký ấy. Đấng nghị Cao còn tiết lộ rằng đã ba lần đấng can gián đấng đấng làm thế nào để thu phục lòng dân.

Cái sự can gián lần thứ ba của đấng nghị Cao lý kỳ và rưng rợn như thế này: trước ngày nộp đơn ứng cử Chánh tổng, chính đức kim thượng đã điện thoại cho nghị Cao và nói rằng sáng mai 29-7 LD Thiệu Hương sẽ chính thức nộp đơn tại Tối viện để ra tranh cử. Sau khi nghe như vậy, nghị Cao đã khuyên đức kim thượng không nên nộp đơn ngày 29-7 vì nhằm ngày nguyệt tận, và ngày nguyệt tận là một ngày rất xấu. Nhưng đức kim thượng không nghe.

Đức kim thượng không nghe là phải, xin nhà nghị Cao đừng nên thắc mắc. Bởi lẽ cái sự nộp đơn vào ngày xấu hay ngày tốt chẳng ăn nhằm mẹ gì đến cái sự thu phục nhân tâm hết trội. Hơn thế nữa, cái ngày 29-7 là ngày tây, nghĩa là ngày tính theo dương lịch, chứ có phải ngày ta, nghĩa là ngày tính theo âm lịch đâu mà bảo rằng thì là ngày nguyệt tận. Cam đoan rằng cái ngày 29-7 không phải là ngày nguyệt tận. Khuyên với chỉ can, lơ mơ như thế người ta không nghe là phải, còn trách móc nổi gì. Tuy nhiên, các cụ nhà ta thường dạy rằng cái mồm ăn mồm ăn muối nên nói hay linh ứng. Không biết cụ bô lão Cao có ăn mồm ăn muối không mà cụ nói thiêng đảo đê. Cụ bảo ngày 29-7 là ngày xấu thì quả tình nó xấu thật. Tuy ngày 29-7 không phải là ngày nguyệt tận; nhưng nó đích thị là ngày nhật tận. Nguyệt thuộc về âm. Còn nhật thuộc về dương. Nhật tận tức thị là «dương tận». Do đó cuộc bầu cử mới biến thành cuộc độc diễn mà thiên hạ đặt một cái tên rất đùng; nghĩa là rất thú vị tinh thâm là «thủ dâm bầu cử». Hậu quả tất nhiên của mọi cuộc độc... thủ diễn trái với thiên nhiên như thế là cái sự liệt dương, tức nhiên là cái sự «dương tận» vậy. Thế thì xấu đứ đười con nòng nọc rồi còn gì nữa.

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM
VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân 106 Hành khách 900 cây số giờ Tiếp đãi nồng hậu Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

Khách sạn HOÀN MỸ

MAJESTIC

- Số 1 Tự Do Saigon — Đ.T: 91375, 91266, 23711 (3 giây liền)
- KHÁCH SẠN: Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi: Máy lạnh hoàn toàn đổi mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.
- CẦU LẠC BỘ: Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thể và quý vị Công Ký Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

- ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN NGUYỄN THỐNG
- VỚI: Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20G đến 0G 00 (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau)
- Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Thảo Viên) gồm 4 hệ thống Phiên Dịch.
- Phòng ăn Phượng Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách)
- Phòng ăn Trisson (đủ chỗ cho 40 thực khách)
- Tất cả đều được trang bị tối tân.
- Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quân, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và an toàn như: Thủ Đờ

TRẦN TRỌNG KÍNH MỜI

Người và việc...

• THIÊN KHÔI

Khuôn mặt Saigon

Saigon hiện đang có một khuôn mặt khó ngửi, dềch ra cười, dềch ra khóc, lúc nhần nhần nhỏ nhỏ như mặt của những ứng cử viên ra không được vì tào bôn chữ ký, lúc hờn hờ như được vài trăm chữ ký ủng hộ, lúc khó đăm đăm vì bị cả nước kẻ mình. Thiên Khôi tạm bỏ cây bút chấm biếm kỳ này để cầm cây bút phóng sự vẽ lại khuôn mặt Saigon để bạn đọc coi chơi cho đỡ buồn.

Saigon đẹp lắm

Từ khi những bích chương của liên danh 1 Thiệu Hương xuống đường trang điểm cho khuôn mặt Saigon, Saigon bỗng đẹp rực rỡ hẳn lên (tuy có hơi trơ trên một tí) và Saigon càng đẹp hơn nhất là từ một tuần nay, những màu xanh màu vàng của những bộ quần áo của những anh em bạn dân, cảnh sát đã chiếm phối phối đầy mọi ngõ đường. Nhiều khu phố trước kia tấp nập ngựa xe người ngựa bây giờ vắng hoe, cái đẹp hoang vu giữa thành phố sao mà nên thơ thế, chỉ có những hàng cây cao những căn nhà cửa đóng, những giây kẽm gai trùng trùng điệp điệp, và bóng những anh hùng cảnh sát đã chiến ra vô.

Sự hoang vu vĩ đại nhất là nơi đình Cô lập nơi người Việt cổ đơn nhất ở đây cư ngụ, sau đó là Hạ Viện, Thượng Viện, Tối Cao Pháp Viện, các trụ sở phê bình sinh viên, các trường đại học, quanh chùa Ấn Quang. Còn đầu hình ảnh thơ mộng của những cô cậu sinh viên đi trong sân trường đại học; có hoa phượng trải lối đi, còn đâu những tiếng gót nhỏ khua nhẹ giầy của các cô gái Đại Học khi người em lên tới thăm chàng sinh viên nghèo chẳng kém Trần Minh khổ chuối.

Saigon đã đẹp, Saigon còn sáng lên vì những vòng kẽm gai mới tinh vừa lấy ra khỏi xưởng làm kẽm gai độc quyền cho nhà nước, hãng Hoàng kim Quy của Nghị Sĩ Hoàng kim Quy. Saigon đẹp lắm Saigon ơi, Saigon ơi lời ca này sao mà bây giờ lại hay một cách thấm thía đến thế hả trời.

Saigon cay lắm

Saigon còn đẹp vì có lựu đạn cay, những đám khói cay màu trắng bay lên 1 buổi sáng, 1 buổi trưa nào đó dù trời có nắng hay mưa đều cũng làm cho những người dân chảy nước mắt, Nơi nào có cảnh sát đã chiến, nơi đó có lựu đạn cay, hình ảnh người cảnh sát đã chiến thật oai hùng, chẳng vậy mà các em học sinh Cao Thắng đã chẳng bày tỏ ước vọng: «Áu bất học, lão hà Cảnh sát đã chiến» là gì. Một khi những vị anh em CSDC đồng ca bản «Lý lựu đạn cay» là dân chúng thấy bà.

Móc trái lựu đạn cay.

Đạn cay anh móc

Anh ném trái lựu đạn cay...

Dân chúng bây giờ hiền tới độ hèn, mấy ngày qua ít dám ra phố, nếu có việc phải đi thì đi cho nhanh, và chẳng dám đi qua những vùng bị kim tỏa. họ sợ nhờ lúc đi ngang qua đó, gặp chuyện CSDC giao tình với đám sinh viên, phê bình, hay thầy chùa v.v mà họ thiếu âm đức, bị CSDC hiểu lầm phụng cho vài cú ma trặc rồi tóm cổ nhốt lên xe cây chạy về nơi vô định thì oan uổng lắm, đồn CSDC đánh ra, chắc chắn không có nhẹ như khi những người tình nựng nhau đầu.

Còn dân chúng ở chung quanh khu vực đó thì bồng bềnh đi làm những chuyện nghĩ mắt bắt đắc dĩ, vì người lớn còn muốn siu khi hít khói cay mới chi là những con nít còn bế trên tay.

Saigon hiện nay đang cay, cay vì khói lựu đạn, khói cay làm chảy nước mắt những cụ già, những người mẹ, những em thơ, làm chảy cả nước mắt dân tộc, nhưng chỉ có những người nhà nước không chảy nước mắt, họ không có nước mắt và họ không biết khóc.

Lựu đạn cay là của nước bạn đồng minh vĩ đại viện trợ để chơi với CS, khi khám phá ra CS ở trong hầm, hay lúc đánh cận chiến, nhưng ít khi có những trường hợp đó xảy ra, nên đem dùng để đẹp biểu tình hay hơn.

Saigon buồn nôn

Saigon đang buồn nôn trước những cảnh đẹp hoang vu của Saigon, buồn nôn trước những bài phân chính trị, buồn nôn trước những chính khách

cứng chó (Saigon đã bị ói mưa, ói mưa vì lựu đạn, ói mưa tới mặt xanh mặt vàng, sau mặt hơi khói, là mọi người đều gò lưng mà ói, ói ra đau hờn, ói ra uất hận, ói ra những lời chửi rủa tục tẩn, và ói ra cả những tên lãnh tụ.

Người ta đã thấy những người đi không vững, nên phải bò ra khỏi vùng khói cay, khói mưa, hay những người đang đi nhau mà đi, một cô sinh viên tóc tai bơ phờ, mặt mày xanh lét ngã vào vai một nam sinh viên đi trong vùng khói; đi trong những hàng rào kẽm gai... đúng là đi nhau đi trong phố vắng nhưng chẳng thơ mộng tí nào.

Saigon thối

Saigon cay và ói mưa chưa đủ làm đẹp cho Saigon, Saigon; sẽ còn phải thối. Lựu đạn thối sẽ được tung ra, hơi thối của trái lựu đạn này có nồng độ bằng hơi thối của trăm con chuột chết rửa nát cộng lại, hơi thối đó mà bám vào người thì hàng tuần, hàng tháng chưa hết; dù có cho tắm rửa bằng cả roo lít ô đờ cô lôn, đã thối lại còn ngửa, ngửa như điên, như cuồng, càng gãi càng ngứa, dù có gãi rách da cũng chẳng khỏi, mà rách da chảy máu lại càng xót mắt khó.

Nhiều em gái đôi tám xuân xanh, thích mặc đồ mi ni rất ngắn loại lựu đạn này, em mà bị dính thì cho em cứ ngâm mình 24/24 giờ trong nước hoa Rêve d'or người em cũng khâm khâm như thường, dềch ai dám gần em, kễ cả người tình, dù người tình đó là Cảnh Sát đã chiến. Họ sẽ đá em ngay, vì âm hồn em một phát thì buổi sáng ăn điểm tâm cái gì đều được trình bày ra hết. Người yêu sẽ bỏ em đi, và lúc đó em vừa gãi vừa đào mồ cuốc mà ông thân sinh quả lựu đạn thối lên mà tụng.

Nếu mà ông nhà nước Sài tới lựu đạn thối, chắc chắn là tinh thần biểu tình chống độc diễn 3-10 sẽ thối củi hết, dềch ai dám xuống đường nữa. Xuống đường chống đối cóc ăn cái giải gì mà chỉ khổ vào thân, vậy năm nhà sướng hơn, đất nước này ai lên cũng thế thôi, nước vẫn chiến tranh, dân vẫn đói khổ.

Saigon ngủ

Nếu lựu đạn thối không có hiệu quả thì cuối cùng nhà nước đành bán thóc giống Sài lựu đạn ngủ. Loại lựu đạn này mắc tiền hết sức, nhưng đã vì quyền lợi tối thượng quốc gia thì tiêu bao nhiêu cũng phải cho là rẻ. Lựu đạn ngủ có rất nhiều khói người ném phải có mặt nạ đặc biệt. Cả một đám biểu tình, cứ cho cả chục ngàn đi, thì chỉ cần một vài kết lựu đạn khói trực xạ từ xa là cả chục ngàn người đó sẽ nằm rũ xuống, nằm chổng lên nhau mà ngủ sau khi hít phải khói, mà ngủ thật lâu. Lĩnh nhà nước đợi cho mọi người đều say sưa giặc điệp sẽ tới bằng từng người lên xe đem về trại tập trung cho ngủ ngon hơn khỏi mưa tới mặt nắng tới đầu.

Tương tượng có một cuộc biểu tình trước chợ Bến Thành một buổi sáng, nhà nước ta phải dùng lựu đạn ngủ, thì không cứ người biểu tình mà mọi người trong chợ cũng sẽ ngủ hết, bà hàng cá ngủ trên vỉ cá rô, cá lóc, vợ chồng những ông tàu bán thịt sẽ ngủ phoi rồn trên quầy thịt bà bán rau, ông bán bánh, các chị em bán vải sạp v.v. Sau khi khói ngủ tan rồi, nếu có ai đi quan sát mặt trận chắc phải lắc đầu cười, và cười bằng thích ngay cả những lãnh tụ nhà nước có đi quan sát mặt trận chắc cũng phải ngậm ngùi cười. và nếu thăm, vì hoàn cảnh, vì an ninh xã hội, vì uy quyền quốc gia mà ta phải cho mọi người ngủ, vậy đừng có oán ta nghe.

Bây giờ thì nhà nước chưa Sài lựu đạn ngủ, nhưng nhiều con đường trong thành phố đã ngủ, nhiều cửa tiệm tạm đóng cửa, vì người mua ít người dám đi, mở cửa ra rồi có chuyện đóng lại không kịp có khi lỗ vốn to. An chắc còn hơn.

Hiện cũng nhiều gia đình đã cho con em tự nghỉ học tới sau ngày bầu cử, và nhiều gia đình đã đi mua trư gạo muối, đầu hồi, v.v để phòng nhỡ có gì xáo trộn xảy ra thì còn có cái mà ăn. Như vậy là Saigon cũng ngủ một phần nào.

Saigon méo

Saigon mặt méo lại vì vật giá lợi dụng tình trạng xáo trộn leo thang nhanh như hỏa tiễn, dân

chúng đã không có tiền lại còn bị bóc lột, chỉ có bọn gian thương là khoẻ, những đoàn thể chống đối và nhà nước đã đem lại cơ hội bằng vàng cho họ hết bạc.

Khuôn mặt Saigon đang như thế, và sẽ còn nhiều "dét" đặc biệt hơn, có thể là phình ra, teo đi, sẽ biến mất dạng như những bức hình hai ông Thiệu Hương trên tấm bích chương bị phá. Vì ngày mà tờ Con Ong tới tay bạn đọc mới là ngày 30-9 còn ba ngày nữa cũng đủ cho có nhiều chuyện không thể tưởng tượng trước xảy ra được.

Thượng Viện bị bẻ hội đồng

Sau khi ra tuyên cáo kêu gọi hoãn cuộc bầu cử 3-10. Thượng viện đã bị chính phủ, rồi Tổng thống rồi Chủ tịch Hạ viện, DB thân chính quyền, Tối cao pháp viện phản ứng mạnh mẽ. Thượng viện đã bị bẻ nát; có người đã chỉ trích, cơ quan làm luật làm ra luật bắt người ta theo, nay lại bảo người ta nên hoãn lại thì nghe thế dềch nào được. Nếu muốn hoãn thì phải sửa luật, mà thời gian cấp bách này có tài thánh cũng không thể nào sửa được nữa, vậy nên im đi cho được việc, chứ nói vào giờ thứ 25, nói vuốt đuôi dư luận, nói để mị dân thì nói làm quái gì, Thượng Viện bị bẻ chỉ có đảng cay mà chịu, có lẽ Thượng Viện là nơi mà Hành Pháp trút cả mọi bức tức, uất hận sau khi Hành Pháp và ông Tổng Thống bị nhiều đoàn thể tôn giáo, đảng phái, nhân dân bẻ nát... về chuyện độc diễn.

Nhà nước nhất định đi tới chốt con đường bầu cử, lý do là phải tôn trọng Hiến Pháp, Luật Pháp. Nhà nước đi và bắt chấp mọi trở ngại, mọi chống đối, mọi xáo trộn, nhà nước sẽ dẹp hết, dẹp bằng hết.

Trong bài nói chuyện với đồng bào, chiến sĩ, cán bộ v.v, ông Tổng Thống kêu gọi mọi người hãy cảnh giác để phòng âm mưu phá hoại chế độ, phá hoại cuộc bầu cử. Bọn «gian manh chính trị» bây giờ hơi nhiều, nếu chẳng hiểu ông Tổng Thống nói những ai. Lại chẳng hiểu trong những Nghị Sĩ chống ông Tổng Thống độc diễn có những ai thuộc về hạng người làm chính trị như vậy không.

Những người cùng làm một nghề, một việc thì hay ghét nhau chống báng nhau, chính trị cũng là một nghề, nên những chính trị gia cũng đã phụng nhau nặng nề. Ngày trước Nguyễn Khánh chính lý, Nguyễn Khánh gọi những người làm cuộc cách mạng 63 là gian manh, nhóm Dương Văn Đức, Lâm Văn Phát làm cuộc biểu dương, nhóm này gọi Nguyễn Khánh là gian manh, cho tới nay... lịch sử vẫn tái diễn như vậy. Gian manh hay chưa gian manh là tùy thời của từng người có quyền, nắm quyền. Thế thôi.

Nhìn quanh

Ông Tổng thống nói rằng trước khi chống đối ông hãy nhìn quanh xem có cộng sản không đã kéo nó lợi dụng sự chống đối ấy để nhảy vào ăn có... Saigon đang chống đối ông tìm lum, chắc hẳn có nhiều cộng sản ở chung quanh những vụ chống đối đó lắm, như vậy thì còn đâu là giá trị của con số tỷ lệ 99,7 0/0.

Dân cả nước chống Cộng; nhưng họ cũng đang chống những gì họ không thích, như vụ độc diễn chẳng hạn. nếu họ chống đối ông mà họ nhìn quanh và thấy được CS họ sẽ tạm ngưng chống ông ngay để hạ thủ, chẳng CS đứng gần quanh đó trước. Một người là một người, một người không tin là chế độ nhất... không thể là một Quốc gia.

Một thế kỷ nổi tiếng tại Bắc Việt

BÁNH TRUNG THU

Đông-hưng-Viên

(ESCALIER D'OR HANOI cũ)

Đã có bán tại Tiệm chánh:

23 PHAN CHÁU TRINH SAIGON

QUÀ BIỂU LỊCH SỰ VÀ TRANG NHÃ

Quý khách sành ăn chỉ dùng bánh Trung Thu

ĐÔNG HƯNG VIỆN

ĐẶC BIỆT: Năm nay có sản xuất bánh

Trung Thu Chay.

ĐỀ CHƠI ĐỀ CHƠI

Kỳ này, các khán giả vô cùng ngạc nhiên khi thấy 4 toán dự Đố Chơi bước vào phòng đấu với những cặp mắt đỏ hoe, nước mắt, nước mũi long dòng, miệng văng tiếng Đức tím tím. Thì ra cả 4 toán đi ngã nào cũng đụng phải hơi cay, tức quá tất cả cùng xả xả bấp cho đỡ tức « Đẻ em hơi cay! Bọn chúng ông có xuống đường đấu mà nó cũng cay cả với chúng ông!»

Ban Tổ Chức Đố Chơi phải dỗ mãi, mấy ông mới chịu nín. Nhưng ngó đi ngó lại, thấy đầu mắt toán HUỆ CÁ LĂNG, mà lại thấy hiện ra toán NGÂM MIỆNG ẮN TIỀN. Vì sợ trẻ giờ. Ban tổ chức không cần xét giấy tờ lời thề mà cứ cho họ vô đại, cho nó tiện việc sổ sách!

Lần này, vì toán VỪA RÚN VỪA ĐEO chen lấn quá nên trật tự có hơi thay đổi, tuy nhiên dù có chen lấn thế nào đi nữa, toán SELF SERVICE cũng cứ khư khư đứng ở hàng đầu, nhất định giữ chặt lấy số 1.

Ông Hạch đến Saigon

HỎI : Mấy ngày gần đây, có ông Tướng Hạch phụ tá của sừ Vừa Hôn Vừa Hát từ bên Mèo qua chơi. Đố biết ông ta tới Saigon để làm gì. Giữa lúc nhẽ như này.

SELF SERVICE : Thì gần đến ngày «độc diễn» rồi, tụi chúng phá quá, ông ta phải bỏ sang để bảo chúng tập lại cho người ta nhớ tí chút!

VỪA RÚN VỪA ĐEO : Đời nào ông Hạch sang đây để mà bảo tập cái chuyện phá quá. Bảo tập «độc diễn» thì có!

NGÂM MIỆNG ẮN TIỀN : Ông ta có bảo tập thiệt, nhưng mà tập cái gì thì chưa tiện nói lúc này chờ sau ngày 3-10 khắc biết!

ĐẠO DIỄN HẠCH : Ông ta bảo tập cả hai, mới nghe thì thấy vô lý, nhưng nó như thế này : qua bên «độc diễn» ông ta bảo tập phá quá qua bên phá quá ông ta lại bảo tập «độc diễn». Kế hoạch của sừ Vừa Hôn Vừa Hát mà!

BAN GIÁM KHẢO : Cùng là hạch mí nhau có khác hiểu rõ nhau quá xá : 5 điểm cho Đạo Diễn Hạch!

Ông Xún rằng đi đâu mắt ?

HỎI : Nghe nói ông Râu Kẽm và ông Xún rằng đã móc ngoáo mí nhau, nhưng sao gần tới ngày «độc diễn», ông Xún rằng bỗng phú linh đầu mắt, để đến nỗi linh què phải kéo đến ăn vạ trước cửa nhà vậy ?

SELF SERVICE : Muốn được yên ở Saigon mà ngấm lan, đánh to nít thì phải vậy chứ ! Bộ tưởng ông ta khoái đi Băng Cốc một chuyến nữa làm sao ?

VỪA RÚN VỪA ĐEO : Ô ! Ông ta chưa kịp uống ký ninh nên lên cơn «rét», đó mà ! Tao thì cứ để cho ông ta trùm mền luôn đi, chừng nào hết «rét» hãy hay!

NGÂM MIỆNG ẮN TIỀN : Thực ra ông ta cũng không «rét» bao nhiêu, và cũng chẳng phải là sợ đi Băng Cốc chuyến nữa. Có điều : xe la vì mà, phải khôn tí chút!

ĐẠO DIỄN HẠCH : Trong một vở tuồng nào thì có màn lại không do tay đạo diễn ? Đạo diễn bảo sao thì kép hát phải đóng trò y như vậy chứ gì ?

BAN GIÁM KHẢO : Đạo Diễn Hạch không ngờ hách quá ta : 5 điểm nữa!

Lãnh tụ đối lập mở miệng ?

HỎI : Ông Giáo sư «lãnh tụ đối lập» vừa mới lên tiếng chê Thượng bộ khuyến cáo làm cầm, và sĩ và những anh nào chống «độc diễn» là dính líu tới giặc Cờ Đỏ. Quý vị nghĩ sao ?

SELF SERVICE : Còn phải nghĩ gì nữa. Tuyên bố như vậy, trong lúc các «gia nô» chạy trốn hết, thật quả là một hành động xứng đáng anh dũng bội tình.

Sau này, có thể phong cao lãnh tụ đảng ta một chức quân gia nô, nhả ra quan thừa tướng!

VỪA RÚN VỪA ĐEO : Bớ khi! Đến bây giờ mới chịu rơi cái mắt nạ «đối lập cuối» xuống. Chợt đã về chiều rồi mà cứ còn tương bợ.

NGÂM MIỆNG ẮN TIỀN : Kề ra chờ mãi tới lúc này mới tự lột mặt nạ ra cũng đã là khôn. Nhưng cũng chưa khờ nhiều lắm đâu, bởi vì... biết ra sao ngày mai ? Quí sera, sera.

ĐẠO DIỄN HẠCH : Thì đã bảo là chuyện gì cũng phải có đạo diễn mà lại! Bây giờ đến lớp Tào tháo ra tuồng thì Tào tháo phải ra múa may, chứ chẳng lẽ bắt Đổng Trác trở mặt ra hoai sao ?

BAN GIÁM KHẢO : Seef Service và Đạo Diễn Hạch cùng đúng. mỗi toán 2 điểm rưỡi.

Roi sé đi mô ?

HỎI : Mấy lũ đối lập tuyên bố tuyên cáo om sòm nhưng nếu «độc diễn» ở trong ta ta cứ đi, ghé ta ta cứ ngồi, thì rồi mấy bồ kia đi mô ?

SELF SERVICE : Đi nằm ấp cho nó khỏe, Được làm vua, thua làm g iặc, đã có gan ăn cướp phải có gan chịu đũa, đũa g có mà than!

VỪA RÚN VỪA ĐEO : Còn lâu mới đi nằm ấp. Người ta còn làm cho mệt nữa ấy chứ tương yên ngay hả ?

NGÂM MIỆNG ẮN TIỀN : Ai làm nấy chịu, xin đừng có quơ đũa cả nắm. Những người nào rút dù kịp thời thì phải bỏ người ta ra ngoài chớ!

ĐẠO DIỄN HẠCH : Cứ yên chí đi : dù có thế nào cũng chẳng làm chi, dù có việc gì cũng chẳng làm sao, đường xa chỉ ngại ngõ-Lào, trăm điều cứ việc trông vào tay ta... Vở tuồng diễn cho khán giả Á Đông coi bao giờ cũng phải có hậu mới được, chứ vô hậu ai mà thêm xem ?

BAN GIÁM KHẢO : Đạo Diễn Hạch lý sự vững vàng thêm 5 điểm nữa!

Sau khi cộng điểm. Ban tổ chức tuyên bố Đạo Diễn Hạch xuất sắc trong buổi Đố chơi hôm nay, rất xứng đáng đóng vai chính trong vở «Tổng đạp ga» một ngày gần đây.

Đảng trưởng Tâm quát đi thì Dân Lữ Ng-Trọng Nho «cân hồ» bị lộ vốn

Tin các báo đã loan «Tỉ phú Nguyễn đình Quát bị danh Tâm Quát, đã đi vì chứa kỳ bèo».

Nếu nói về lai lịch sự nghiệp cuộc đời kỳ bí của Tâm Quát, tụi Con Ông đã viết quá nhiều, đến nỗi nếu mang ra in lại, sẽ thành cuốn sách bự to cha!

Bởi vậy xin miễn phiền loạn về nhà tỉ phú Tâm Quát, đại khái về Nam có 2 các bạc đi thâu ba làng nhằng, bịp được Quan Tây, trở thành triệu phú, làm chủ đồn điền lấy năm ba vợ. Rồi còn cao hứng thuê các nhà văn trí thức, dịch cuốn tự điển để ký tên mình. Thờ, ông Diệm, gã sếp vợ nọ, bèn nhào ra ứng cử Tổng thống chứ loạn xà ngẫu để sau ngày bầu cử thất bại, Tâm Quát bị tịch thu sản nghiệp bởi vay nợ nhà hàng, dềch trả nổi. Nhưng gã bèn gài đi giả mồm đầu bót loạn lên rằng «Tớ chống Diệm, nên bị ông ấy trả thù hạ bệ tớ làm tớ bị phá sản». Hãy bỏ qua, những màn tởm át của thời tỉ phú Tâm Quát, như mở lò nuôi nữ sinh nghèo ăn học nhận là dươg nữ để lâu lâu bỏ nuôi Tâm Quát, đến gà con nuôi nữ sinh — tâm quát cho Papa bằng mồm và... đi cả mọi sự «phe la mua» đại dai như sau này!

Bây giờ quay lại chuyện hôm nay:

Số là, Tâm Quát thấy thiên hạ lập Đảng lung tung bẽng—nhân lúc đói bụng vì đang trên đà vỡ nợ, gã bèn khai sinh ra cái Đảng Quốc Gia Việt Nam—nghe ghê tíáy bà cố nội.

Bởi, cái máu của Gã rất đông đảo vì trúng Lưu, tức lưu manh và hủi thì còn... Hủi hách hơn dân bịp thứ dữ! Tâm Quát đến các bàn đời bán khí, để kêu gọi đảng viên gồm 101 đảng toàn là những bộ mặt búng ra sái, đá ra đầu đầu phong và Đảng Quốc Gia Việt Nam của Tâm Quát đã hiện ngang thành Đảng Hit-tô - Phe Xong rồi... mỗi ngày, tổng hành dinh của

đảng là căn nhà tại hẻm gần chợ TMG, Mục tiêu của đảng là cái bàn đèn và dục tầu. Sinh lực của Đảng là thuốc phiện. Rồi từ đảng trưởng đến phó đảng, bí thư đảng — đủ mặt cấp chỉ đạo đảng — quay quần... bán khí. Đến lúc đã say sưa tê lè mê rồi, đảng ta mới bàn thảo kế hoạch: «thừa thắng xông lên» kiếm vội chút cháo. Kêu chợ chiều, tan cha nó tiệm! Bầm tính Tâm Quát là... khoai làm tiền nhẩy vọt, mọo hiem xoay xin dốt giải đoán. Đánh mau, đánh mạnh. Do đó: ở xã hội hôm nay, muốn dớp bạc cho nhanh và dớp bự, thì chỉ có tổ chức Cờ-bịch.

Tâm Quát bèn chỉ thị cho các đảng Viên nỗ lực thi hành kế hoạch: Một căn nhà rất lớn được mượn tại đường Trần văn Thạch (Tàu Định) để dùng làm căn cứ trường sát phạt.

Một danh sách ba tầu từ sừ kỳ bèo được triệu thỉnh. Rồi nhân danh Đảng Trưởng đảng có môn bài đã trình Nhà Nước. Tâm Quát cho lệnh mở sòng bạc thập cầm, có đủ lặc đũa ru-lét tại sừ đánh me... chơi tú, chơi tuốt chơi hết mọi thứ. Kế bố thiên hạ sự! Thế rồi, Đảng huy động toàn lực cán bộ tham dự kỳ bèo, phó đảng đi ghéch sòng gác côm! bí thư đảng đi «bông khừ» đón khách! Ngày khai mạc xem ra có mồi phần chẵn vì vô bở? Kiếm điểm hòa lực, một ngày dớp 500 ngàn tiền xau. Chỉ tiêu cho đảng viên mất 200 còn lại 30 vạn bỏ túi chánh Đảng Tâm Quát thấy đàn anh tham quá xá đàn em rí tai: phải chi cho các xếp và... Chia xẻ cho thiên hạ chứ! Lặc bắt như hương tận. Tâm Quát vì lòng tham không đáy cóc chịu nghe đàn em khuyến cáo. Giữa lúc đó nhà dân bèo vua xuống đường Nguyễn Trọng Nho— vì cần tài chính để tái trấn cử — Nho bèn đến cầu viện Tâm Quát! Sản một công đôi ba việc Tâm Quát cũng muốn dựa vào thế lực của vua xuống đường,—sau này còn dài dài—Thế là ô kê salem! Tâm Quát để ngụi Nho bỏ vốn ra, lo các phí khoản linh tinh, tiền hụi, trong ba ngày. Tiền sấu của ba ngày đó,

Nho sẽ hưởng trọn. Nhảm tính lại, Nho có thể thu lời về ngọt ngọt 1 Tê, nếu thuận buồm, xuôi gió. Nào ai ngờ, Nho đã chỉ ra 150 ngàn vốn số hụi và... Ngay ngày thứ nhất, chuyện đã đổ bể, phần lớn vì Tâm Quát bốc nhằng tuyên bố! «Đã mua đứt từ Phú đến T. Nha.»

Tiếng lành đồn xa, tiếng dữ đồn xa, người ta buộc phải hình quân diệt Tâm Quát, khiến cho vua xuống đường bị vạ lây.

Một nhân viên tham dự cuộc vầy bắt này đã khẳng định rằng :

«Bữa đó cảnh sát đi vô gọn cả d.b Nguyễn Trọng Nho, đi kèn bên cạnh có nhà Tởng thơ ký họ Vư ong bên báo Th.Đ. Vì họ biết điều nói ngọt và năn ni tới bởi lại thêm vì nê có ông nhà báo, nên cả hai đã được ra về thông thả. Mặc dù với quyền bất khả xâm phạm của Nho, Cảnh Sát vẫn có quyền lập biên bản vì công dân biểu dương trường phạm ph áp!

Nội vụ được giải tòa. Các con bạc đồng thanh khai ra chứa kỳ bèo là Tâm Quát tức chính Đảng Quốc Gia Việt Nam.

Và... màn chốt là nam tỉ phú hết thời Tâm Quát đã đi dươg òn khán gái vô nằm tu dươg trong Đài Bất Quái. Thế là xong một tấn kịch bi hài thời đại! Các Đảng viên Tâm Quát đang nằm ng ngụi thờ dài chờ Đảng Trưởng... bên cái bàn đèn đã hết cả đầu lặc và thuốc cũng đi cạn sấu hết trơn! Buồn ơi là buồn!

PIN CON Ó sáng, bền, không rỉ **PIN CON Ó là PINTỐT NHỨT**

NÓI LÁO

mã chơi

nhỏ
lông
báo

Xé toang "bí mật" cái lá đa
điệp Trần thị Năm

□ Lúc bị bắt lá đa Bùi quang Ân đòi gọi điện thoại "Mát" Tướng Mỹ!

□ Lá đa Nguyễn hoàng X. Nữ tiếp viên HKVN đã vội vã gọi điện thoại báo tin cho ai? Hệ thống "Bông Hồng Xám", là gì?

Bài của BB đpv CHỌT CỎ LỄCH

Lại thêm một cái lá đa công cộng làm loạn nước: Đêm 24-9-71 hồi 20g35, nhân viên Kiểm Nã Quan Thuế đã bắt ngờ "vô" được một cái lá đa công cộng to bự. Đó là lá đa Bùi quang Ân như danh Trần Thị Năm. Nữ điệp viên Quốc Tế thuộc hệ thống "Bông hồng xám" của Đệ nhị phòng Pháp. Trong chiếc xách tay này, ngoài sổ ngoại tệ bằng chỉ phiếu trị giá trên 100 triệu bạc V.N. nhân viên quan thuế còn khám thấy một chiếc phong bì đựng bản đồ ghi rõ các căn cứ tối mật quốc-gia. Lúc bị bắt quả tang lá đa công cộng Bùi quang Ân còn cự nự và đòi gọi điện thoại "mát" một Tướng Mỹ (nghe kinh thấy mẹ) Nhưng nhân viên và quan thuế đã nhanh nhẹn mới chiếc lá đa to bự này về cơ quan rình để gọi "tô lô phôn" luôn cho tiện việc sổ sách nhà nước!

Lá đa công cộng này là ai dzậy?

Xin thưa chiếc lá đa to bự này là vợ góa của ông Đốc Phủ sứ Bùi quang Ân, một ông qu an hiền lành và nề vợ. Trước đây, ông Ân đã nhặt bà Ân trong một đờ "đờ luyt" nọ ở Gia đình và bà đã trả nợ cho ông bằng cách đẻ 2,3 cái, sừng hươu lên đầu. Mẹ kiếp tinh nghĩa "ba toang" có khác.

Năm 1965, lá đa công cộng Bùi Quang Ân đã được Tướng Mèo W. mời vào cho màn việc. Việc gì chả biết, chỉ biết cái lá đa công cộng đi đâu cũng tuyên bố om sòm rằng thì là... Tướng W. người yêu của em! Em muốn cái chớ gì bàn tay ionic của chàng cũng OK ráo trội. Nhưng, (lại chữ nhưng khốn lộn) nếu quý độc giả được chiêm ngưỡng "tấm dung nhan nghiêng nước đổ thùng" của chiếc lá đa công cộng họ Bùi. Độc giả sẽ khóc thét lên mà... an giấc nghìn thu, bởi vì xỉ là xô, mù Ân đẹp đẽch thua gì các em... mari Sến Mèo!

Tướng W. đúng là bị sao quả tạ. Chỉ một thời gian ngắn, tiền mất tật mang, Tướng W. bèn ca bài! "em đường em, anh đường anh" Chàng về Mèo quốc nàng... đông Paris. Thế là ong bong phi nan.

Mèo không dùng thì tây cò lô nhàu xài

Bị tướng W. đá đít vàng bổ nó tuốt Pais, lá đa công cộng bèn buồn tình... đi với tây cò lô nhàu. Trong một buổi tiếp tân do đám "Nồi niêu soong chảo) Trần đình L an tổ chức, lá đa công cộng Bùi quang Ân bèn vén mái cười tỏ tỏ tuyên bố: Chính giới VN từ Tổng thống Thiệu đến thủ tướng Khiêm mí lý ông chủ tịch xe đò Bưu Hiệp mí lý thăng cha tướng Mèo (O Ram) đều là bạn thân của mẹ hết! Ai muốn gì cứ bác mẹ sẽ giúp cho! (Ghe thấy mẹ!)

Vì câu phát, ngôn bừa bãi này, phòng tình báo quốc tế đặc trách Viên Đổng Vụ không bỏ lỡ cơ hội nghìn năm một thuở bèn cho người đến vờ ngay chiếc lá đa công cộng. Trần đình Lan được ủy nhiệm "a la xô" mời lá đa họ Bùi họp tác. Hệ thống "Bông Hồng Xám" thành hình sau màn đớp hít giữ trai tử chiến, gai giang hồ. Cuộc "làm tình" diễn ra trên đường bay Paris Saigon Paris hàng tuần bằng phi cơ Air France. Lá đa công cộng được các quan tây cò lô nhàu cho đi vé "phốt lạt" (Hạng nhất) thường xuyên đi lại cho đến ngày... bị nắm óc!

Những tin tức mà lá đa công cộng thu được phần nhiều đều lấy từ giới các bà lớn và trong giới tại mất quân sự Hoa Kỳ.

Theo dõi từ lâu...

Hệ thống "bông hồng xám" của lá đa công cộng bị tiết lộ từ Ba Lê khi cách đây gần 2 tháng, mù Ân bắt thần từ Saigon về Paris... hội nghị với linh mục Nguyễn đình Thi một ông cha được coi như đại diện chính thức cho MTGPMN ở Pháp.

Trong lần họp mặt này, lá đa họ Bùi đã cho linh mục Thi biết là chế độ của Tổng thống Thiệu chỉ còn tính từng ngày. Và lá đa họ Bùi cho biết T.T Thiệu sẽ bị lật đổ trong một ngày không xa. Riêng mẹ, mẹ đã khuyên một tướng lãnh Mèo hãy thôi ủng hộ Tổng thống Thiệu (mẹ kiếp, nghe muốn rún tí thấy cha!) Tiếc thay vì tướng này không chịu nghe mẹ... thiềng thứ... cũng như pha.

Lá đa Nguyễn Hoàng X gọi điện thoại báo tin dữ

Một nữ độc giả Con Ong có gọi "tê lô phôn" đến tòa soạn cho hay: Đêm lá đa công cộng Bùi quang Ân bị cơ quan an ninh bắt giữ. Nữ độc giả này thấy có mặt bên cạnh mẹ một cái đa khác. Đó là lá đa từng nổi tiếng một thời: Lá đa Nguyễn Hoàng X cháu kêu lá đa công cộng bằng Di ruột. Hiện đang phục vụ rất đắc lực cho nền buôn lậu bằng E con rồng lộn!

Người nữ tiếp viên Hàng không akhá ái, và khá kính này lúc nào cũng hiện diện bên cạnh... người đẹp công cộng họ Bùi. Ôi! Cái đêm hôm ấy là cái đêm gì nhè?!

Sau khi thấy thần tượng công cộng to bự của mình ngã lộn tùng phèo, lá đa X vội vàng đánh bài tàu mã... Đông tuốt ra ngoài chụp vội cái "tô lô phôn" thét to: Thâm cấp! thâm cấp! Chỉ nguy! Chỉ nguy! Di Năm lâm nguy! Phải mau dzọt... hết!

Tiếng la báo động của em X đã làm giật nảy cái cửa mình của một ông ốm ốm, đứng tuổi... đang xông xáo lao vào với chiếc cặp da to kình. Vì đàn ông khá kính này, theo lời một nữ độc giả cho biết thêm: Thường hay đi sau lá đa họ Bùi. Chỉ khi nào phi cơ gần cất cánh, chàng mới "dzọt" vào đưa cho họ Bùi có khi một phong bì, khi thì cái tếp da. Vì thế, khi có báo động 10000 chàng đã lộn ngược trở lui "dzọt" nhanh như máy. Mẹ kiếp, dường như "dzọt" là nghề của chàng! Chỉ tiếc là đêm đó, nhân viên quan thuế mài lo là lá đa mà quên bém mắt cái "ba toang" ốm tếp da. Phải chi vô được thì vui và thành công biết mấy!

Trên mặt báo này, đã 2 lần "con ong" đề cập đến lá đa Nguyễn Hoàng X. Cái lá đa khá kính nhất của nền E con rồng lộn rất hách xì xằng hay dựa thế ông này, bà nọ để buôn lậu! Con Ong không ăn cái giải gì đối với nền buôn lậu của Em X. Vì việc đó, đã có nhà nước quan thuế mí lý. Ông Tổng tài chánh lo, Con Ong chỉ đề cập đến cái phách lối và coi trời bằng vung của Em X. mà thôi.

Thí dụ thứ nhất, em X đã dựa họ: Di Năm (bà Ân) để lo các đồng nghiệp và dọa luôn ông bự E Giao Chỉ. Em X đã nhiều lần khoe khoang: "Di Năm của tôi rất thân với O.B. Thủ Tướng mí lý ông Tướng Oram sờ đi tôi muốn xin gì cũng được. Các Tướng Lãnh Việt Mỹ đều là bạn của Di Năm tôi. Bà quen lớn dư lắm!"

Một ông bự của E Giao Chỉ nghe nói như vậy sợ đến vai đái ra quân! Do đó mặc dù báo chí đã nhiều lần tố đích danh em X là đầu mối của các đường giây buôn lậu quốc tế, Xếp bự E.V.N vẫn còn sợ bóng sợ vía.

Người ta cho rằng, trong vụ này, em X phải đóng một vai trò gì rất quan trọng trong hệ thống gián điệp của lá đa Bùi quang Ân. Vì em X là người mà E rồng lộn ưu tiên cho bay trên các đường Hongkong, Siugapoe, Tokyo, Vạn Tượng và Bangkok. Hồngkong là thành phố gián điệp đứng vào hàng thứ hai sau Saigon.

Cũng theo sự tiết lộ của một cô tiếp viên thường bay chung với em X thì em này được sự nâng đỡ của ông con rề cụ chủ tịch Giám sát viện. Do đó, em X. thường dựa hơi ông này lấy le với các đồng nghiệp và hăm dọa người khác. Em X thường nhờ vả ông này khi bị ban giám đốc Air V.N hỏi thăm sức khoẻ. Về sau, biết bị X lợi dụng con rề ông chủ tịch bèn thăng tay đá cái lá đa này văng ra cửa... trước khi cúi chào từ biệt!

Màn chót của (Bông hồng Xám) rất là hứa hẹn cụp lạp.

Cái tổn kém của những cuộc bầu cử "tự do"

Art Buchwald

Những câu chuyện từ Saigon mới đây cho thấy rằng Hoa kỳ đã đề nghị những món tiền kèch sù với PTT Kỳ và Tướng Minh, —qua trung gian của Đại sứ Ellsworth Bunker—nếu hai ông chịu ra tranh cử cùng Tổng thống Thiệu trong cuộc bầu cử tháng mười tới. Hoa kỳ, vì đã đặt tiền cuộc nhiều vào những cuộc bầu cử "tự do" nên rất lo ngại bởi lẽ nếu không có ai ra tranh cử cùng ông Thiệu thì sẽ có người nghi ngờ rằng cuộc bầu cử này là gian lận.

Tôi là người luôn luôn ước một nền vinh quang và nhờ có những bản tin phổ biến từ Saigon, tôi đã có giấc mơ như sau đây:

Khoảng nửa đêm, vào mùa hè năm 72, đột nhiên có tiếng gõ cửa nhà tôi tại Hoa thành Đôn. Mặc vội chiếc áo khoác ngoài, tôi chạy ra mở cửa,

"Ai đó?"

Có tiếng người bên ngoài đáp:

"Đại sứ Ellsworth Bunker đây."

Tôi mở hẳn cửa ra.

"Kia ông Đại sứ, Ông làm cái quý gì ở đây giờ này?"

"Tôi không muốn cho ai thấy tôi hết. Tôi có chuyện gấp muốn nói với ông."

Ông Bunker vừa nói vừa bước vào, trên tay cầm một cái bịch cỡ cái xách tay của mấy ông thầy thuốc.

"Tôi không có nhiều thì giờ", ông tiếp, "Vì vậy tôi xin đi thẳng vào vấn đề. Như ông đã biết đấy, đảng Dân chủ đã không đồng ý chọn được một ứng cử viên nào ra tranh cử Tổng thống trong kỳ Đại hội tháng trước tại Miami."

"Vâng, tôi cũng biết rõ. Đại hội kết thúc thật là náo loạn và ai nấy đều giận dữ ra về. Họ đã quyết định không đưa ai ra tranh cử cả. Tôi đã viết về vụ này trong cột báo của tôi rồi."

"Vâng. Nhưng tuy nhiên Tổng Thống Nixon rất là bối rối vì không có ai đối thủ trong kỳ bầu này."

"Chuyện đó tôi cũng đã đề cập đến rồi. Tôi có viết rằng nếu ông không có đối thủ và chỉ có một mình ông ra tranh cử thì cuộc vận động này sẽ là một cuộc vận động bán thiu nhất trong lịch sử hoạt động chính trị."

"Đạ, nó muốn ra thế nào thì ra chứ Tổng Thống rất quan ngại rằng nếu ông không có đối thủ cho cuộc bầu cử thì nhiều người trên thế giới sẽ nghĩ rằng đó là một cuộc bầu cử gian lận."

Tôi nói:

"Vâng. Đấy đúng là cái ấn tượng mà phe Dân Chủ muốn làm cho người ta thấy."

Vì vậy, ông Bunker nói tiếp "chính Tổng Thống đã nhờ tôi thúc dục ông ra tranh cử cùng Tổng Thống. Ông có đủ những đức tính của những bậc Jefferson, Lincoln và Eisenhower. Ông biết đặt nguyên tắc lên trên quyền hành và quyền lợi của đất nước lên trên quyền lợi cá nhân. Những điều này" đều có ghi trong hồ sơ của ông tại cơ quan FBI.

Tôi thấy đỏ mặt:

"Ừa, vậy chớ không có cái gì bí mật được ta!"

Bấy giờ ông Bunker mới cầm cái bịch lên và mở ra.

"Tổng thống cho phép tôi đưa cho ông 25 triệu nếu ông chịu ra tranh cử cùng Tổng Thống. Tiền này sẽ không chịu thuế hoặc phải thanh toán gì cả."

Tôi trở mặt nhìn đồng bạc và khẽ suýt soa. "Chu chọa. Chỉ có việc ra tranh cử Tổng Thống mà cũng mất nhiều tiền đấy chứ!"

"Chúng tôi sẽ điều khiển cuộc vận động đàm ông, sẽ cung cấp cho ông một số người thảo diễn văn, sẽ dàn xếp cho ông lên ti vi, sẽ dàn xếp chương và cho ông mượn dàn nhạc Lawrence welk để giúp vui đám cử tri."

"Được rồi, được rồi" tôi vừa nói vừa nhét trả tiền vào bịch. "Nhưng một ngày sau cuộc bầu cử, tôi muốn lại được trở về làm một thứ cu đen như cũ được không?"

"Ông đừng lo" Ông Bunker vừa trả lời vừa bước ra cửa.

Khi ông ta vừa bước lên xe, một ý nghĩa thoáng qua óc tôi và tôi la lớn: "Này, lỡ tôi thắng cử thì sao?"

Nhưng xe ông vẫn thần nhiên lướt đi. Chả ông ta không nghe thấy tiếng tôi la.

Kiến nghị cứu quốc

Một cú kiến nghị cứu quốc vừa được gửi đến cho b' - chí, phía dưới có ký tên bầy ông nhân sĩ : Linh mục Lương Kim Định, Thượng toạ Thích Tâm An, tu bíp Hoàng Văn Đức, sử gia Phan Xuân Hòa, giáo sư Nguyễn Đình Hoan, nhà báo Nguyễn Duy Hinh và sau chót là ông Hồ Kim Thuận. Các cha nhân sĩ này ngỏ lời kêu gọi ba tướng Minh Thiệu Kỳ bồng sũa bắt tay nhau để đi một đường hợp tác, hoặc giả, nếu thấy rằng không thể ngồi chung mí nhau được thì nên rút lui.

Bản kiến nghị ấy đại thể nói rằng, ông Thiệu được coi như thuộc quyền lợi của Công Giáo, ông Big Minh Phật giáo và ông Kỳ thì được mô tả như là đại diện cho dân "ri" cư. Vậy thì ba ông nên ngồi xích lại gần nhau, coi tất cả những sự đánh đấm chửi qua chửi lại trong bấy lâu nay như huê cả làng, đặt lợi ích của quốc gia dân tộc lên trên hết, để nhân nhượng nhau mỗi người một tí một tí và mỗi người sẽ nhận lãnh một trong ba trách vụ : Tổng thống, Thủ tướng, Tổng tư lệnh QĐVNCH. Trường hợp bất khả kháng vì lẽ không thể nào mà lị giờ trở bồng sũa bắt tay nhau được thì nên rút hết.

Cái phương pháp huê giải thứ nhất coi mỗi có thể được, thứ nhất trong đó lại có cái sự chia ba thiên hạ, phân ngôi thứ cần thận. Đây không phải là lần thứ nhất có một sự đứng giữa can khéo ba bề bốn bên như rứa.

Trước đây ông tướng Hoàng Xuân Lãm cũng đã từng vì vút phát ngôn rằng, ba ông nên nhường nhịn lẫn nhau. Ông này ra trước ông kia ra sau, đi đâu mà vội mà vàng, mà vấp phải đá mà quàng phải giày. Cứ thủng tha thủng thính như tướng Hoàng Xuân Lãm là sũa nhất. Làm một thứ tiêu vương quyền uy xanh rờn cả một vùng, chả tội chi mà tranh giành mí ai cho một cái thân xác.

Tướng Lãm lại cũng đã từng đề nghị nếu tướng Thiệu thích ra trước thì tướng Minh tướng Kỳ hãy rắng chờ bốn niên sau. Và trong khi chờ đợi cũng chẳng có sự thiệt. Rồi đâu sẽ có đó.

Cái phát kiến nghị cứu quốc này có nhiều điểm tương tự mí lị đề nghị của tướng Lãm. Chả hiểu rằng ba ông nghe có lọt lỗ tai không ? Nhưng xét ra cũng khó lắm.

Vì than ôi ! Một khi đã trót cưỡi lưng cọp rồi, mần rắng mà tụt xuống cho được ?

Ông Ngoại giữ kè nên làm khổ anh em :

Một số các cựu chiến binh và phé binh có bằng cử nhân luật hoặc bằng M.A của Mèo có gõ cửa để van lạy ông bà tại bộ Ngoại giao để xin được hy sinh ra mần việc nước theo đúng tinh thần luật số 08/70 và sắc lệnh số 040-ST/CCB ngày 27-4-71. Bộ Ngoại giao đã chuyển tất cả hồ sơ của các đương sự sang bộ Cựu chiến binh để nơi đây đưa ra hội nghị Liên bộ cứu xét.

Ngày 05-6-71, hội nghị Liên bộ đã nhóm họp để thảo luận và cuối cùng, hội nghị chấp thuận xếp hạng cho 8 cựu chiến binh và phé binh hội đủ điều kiện.

Thật ra thì việc chấp thuận ấy cũng chả có dễ dàng chút nào. Vì lẽ đại diện của Bộ Ngoại giao đã nêu cả trăm lý lẽ để bác bỏ, những là liệu họ có đủ sinh ngữ để làm việc ở ngoại quốc không, mặt mày họ xấu xí, chân què, tay cụt mần rắng đi ra ngoài được.

Nưng toàn thể hội nghị đã ủng hộ các phé binh hết mình nên những lý do bác bỏ của Bộ Ngoại giao đã bị đa số gạt phắt. Mọi người đã lập luận rằng, nếu anh em giỏi sinh ngữ nào thì đi làm việc ở nước ấy. Thạo tiếng Nhật thì sang Nhật. Đẩu tiếng Tàu giỏi thì đi Đài Loan. Còn dân què cụt, ra nước ngoài sợ thiên hạ chế cợt thì mần việc ở Bộ. Không có anh em xả thân ra uyh giặc thử hỏi rằng thì là Bộ Ngoại giao có còn được ngồi đó để bề hành bề tội nữa không?

Biên bản buổi họp và các dự thảo tuyền dụng đã được Bộ Cựu chiến binh chuyển sang Bộ Ngoại giao để xin chiếu hội. Nhưng từ đó đến nay, cái Bộ này cứ ngậm tòm miết, và ngậm tòm một cách hết sức khoa học bằng cách nay hỏi Phủ Thủ tướng điều này, mai lại hỏi Bộ kia về vấn đề khác, không biết đến bao giờ mới chịu chiếu hội các nghị định tuyền dụng.

Được biết rằng trong số các cựu chiến binh và phé binh được chiếu cố ấy, có một người là con rề hay cháu rề ông Ngoại Lãm. Thành thử ra ông Ngoại đã phải giữ kè, không dám sờ sảng tước đầy nội vụ tiến hành cho mau chóng sợ mang tiếng; thứ nhất là có mấy bộ công chức già từ thời Tây để lại cứ bàn ra tán vào, nên ông Ngoại lại càng thấy nhệt !

Thôi đi ông Ngoại ơi ! Giữ kè mà làm chi ! Mình có ăn gian hoặc làm xái luật thì mới sợ tiếng tăm chớ, còn mần việc đàng hoàng thì kè cha những đứa thú mồm, cứ thẳng băng mà mần.

Ngậm tòm như rứa, anh em đói dài ạ !

Phát mại cả trụ sở

Thiệt là một sáng kiến vô cùng hay ho, rất đáng đồng tiền bát gạo.

Chả là sau tết Mậu Thân, khóm 6 Nhân dân tự vệ phường Cầu Ông Lãnh có chiếm phăng xi lô cái lối đi của dân hẻm 252x175 bên Chương Dương để xây cất trụ sở. Nay trụ sở lâu ngày bị hư xập; nên họ dời trụ sở đi nơi khác. Đúng lý ra, các cha Nhân Rắng phải trả lại lối đi cho đồng bào, nhưng Ủy Ban khóm 6 lại tiếc của giờ: ơi và đem phát mại luôn cho một gia chủ ở gần đó với giá là 130.000 tỉ.

Đồng bào bên khóc thét lên và đâm đơn đi kiện tùm lum tà la. Ông Quận trưởng quận 2 đã xét đơn và không cho bán. Mấy cha trong Ủy ban lại xoay cách khác : nói rằng chỉ cho chớ cọc có bán. Ông Quận trưởng lại xác nhận thêm một lần nữa để trấn an dư luận : thuận cho trụ sở cũ nhưng chỉ cho vật liệu không thối, chớ không cho đất.

Nhưng được sự che chở của mấy cha Ủy Ban, kẻ mua trụ sở đã bất chấp luật pháp, bắt đầu đóng cứ đồ nền để cất nhà trên miếng đất của trụ sở, nó vốn là lối đi của nhân dân trong xóm.

Đúng là một sự ăn cướp có kế hoạch đàng hoàng. Trước mần trụ sở, sau đem phát mại. Sáng kiến này coi mỗi được ạ. Xin thiên hạ cứ trông đó mà cốp-pi.

Ăn cướp cơm chim

Một số lính tráng ở một đơn vị ở quận Trung tâm quản trị trung ương đã nhờ Con Ong lên tiếng hộ về vụ một bố Át Pi Rin loại cáo già, đã có những mảnh khoé bóc lột anh em một cách rất tàn ác đã mần vô nhân đạo như sau này.

Ông này vốn là dân O.D (tiếng Tây Bồi gọi là óp-phi-xê-đề-tay) vốn có cái tật rất ngứa thớ cụ : chỉ khoái phát tiền chần chừ không bao giờ phát tiền lẻ. Nói đến tiền lẻ là ông bực mình ghê lắm ! Linh cả lính kinh, dăm bảy chục một trăm phát ra bực cả cái mình; thà rắng bỏ phăng vô túi cho nó tiện việc nhà nước.

Tỉ dụ như lương lính 5.760đ thì ông chỉ đưa chẵn 5.700 cho nó gọn. Anh em có thắc mắc hỏi han lắm cảm thì bị ông sừng cổ lên và nạt nộ khiến nhiều anh phát rét cóc đâm phát ngôn nữa. Vài ba chục bạc bây giờ cũng chỉ có nước đem cho ăn mầy chớ đêch tiêu được cái gì to tát, vậy thì hơi đầu mà dầy mí hủi !

Anh nào cần tiền tới lãnh lương sớm vào ngày 23, 24 thì bèn được ông rì tai biểu :

— Chưa có lệnh phát, nhưng chớ anh em mí nhau, tó cũng thông cảm phát trước cho cậu.

Cái phát thông cảm ấy cũng phải trả bằng một giá tuy không đắt nhưng cũng đủ cho lính phải đau lòng sót ruột. Lần này thì không những cả tiền lẻ mà còn luôn cả tiền chẵn nữa. Tỉ dụ lương được 11.785đ thì ông chỉ phát có 11.500 mà thôi. Nếu kỳ kèo thì ông cũng thì hồ thì cháo trả lại được một bờ nữa.

Khi phát lương, ông có bốn phận phải phát luôn cả phiếu thực phẩm phụ trội, nhưng đôi khi ông giả vờ quên. Nếu có nhắc lúc đó ông mới thờ ra và đi một đường xin số hoặc mua lại với giá rẻ mạt. Của đáng 5 bờ chỉ thì cho 2 bờ là cùng.

Mà dù có lấy được phiếu thực phẩm ra thì dầy mới chỉ là qua một cửa ải Đổng Quan. Còn gian nan cực khổ hơn cả Quan Văn Trưởng quá ngũ quan trăm lục tướng. Bởi lẽ cái cửa ải thứ hai thuộc dưới trường mầy cha coi kho.

Các cha này cũng ác ôn còn đồ chả kém bố Át Pi Rin. Họ cũng gạ gẫm mua đi bán lại. Nếu có ai không bằng lòng thì mặt mày họ sừng xia như là cái gì của con trâu đến tháng đẻ. Số thực phẩm phụ trội này ít khi được lãnh sau khi "tút xê" vì người ta cứ hẹn lần ngày này qua ngày khác, tháng này qua tháng khác, rồi để lâu cốt trâu hóa bùn, rồi cuộc đánh phải cúng cổ hồn hết.

Vì không nhẽ có mấy hộp đồ ăn mà cứ đi tới đi lui để thăm chừng hoai sao ? Tiền đâu mà chi xe pháo ? Lại còn mất bao nhiêu là thì giờ vàng bạc nữa. Người ta cố tình làm khó để để cho lính phát ngân, không thêm lính nữa và sau đó sẽ mua được giá rẻ hoặc nuốt không luôn cái phiếu ấy.

Nè, lương của lính là tiền mồ hôi nước mắt, tiền "xương tiền máu chớ các phải là tiền chùa. Họ đi uyh giặc phơi xương ngoài mặt trận không phải là để cho mầy đứa khốn nạn ngồi nhà bóc lột. Phiếu thực phẩm cũng vậy. Đó là chất dinh dưỡng của vợ con họ Đứa nào mà ăn cướp cơm chim thì chỉ có nước học mầu mồm ra mà chết !

Thánh sư cả làng cha đứa nào ăn cướp cơm chim ! Anh em cứ rình lúc nó đi làm về, đá nó bỏ cha nó đi !

Kỹ Thương Ngân Hàng

COMMERCIAL INDUSTRIAL BANK

□ Công Ty Nặc Danh — Vốn 250.000.000đ.00 góp đủ —
Trụ sở : 422 Trần Hưng Đạo — SAIGON
(Góc Nguyễn Biểu — Trần Hưng Đạo)
Điện thoại số : 98.495 — 98.496 Q5 : 60.078 — 61.421
Điện tín : INCOMBANK

DO MỘT NHÓM CHUYÊN VIÊN NGÂN HÀNG ĐIỀU KHIỂN

THỰC HIỆN MỌI NGHIỆP VỤ NGÂN HÀNG :

— Nhận và trả mọi số tiền ký thác — Cho vay dưới mọi hình thức — Mở tín dụng khoản xuất nhập cảng
— Chuyên ngân — Mở Truợng Mục Tiết Kiệm

Tiếp đón nồng hậu phục vụ mau lẹ và kín đáo

REVACTYL

Dùng trong các trường hợp :

Mệt mỏi - Kém ăn - Châm lớn - Suy
nhược thể chất và tinh thần - Thời kỳ
dưỡng bệnh

bán tại các nhà thuốc Tây

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xé gươm đầu chém rưỡi

VĂN QUÂN họ thủ

Thêm một chú cò mồi

Cuối tuần qua, tại trung tâm huấn luyện ở Nha Trang, một nhà lãnh tụ của "Phong trào QG vì tiến" đã làm một phát thuyết trình trước khoảng 1.000 cán bộ thông tin nhà nước để bênh vực cho cuộc độc diễn 3-10.

Nhà lãnh tụ của phong trào ta đã gân cổ cò bện hồ cho cuộc độc diễn là đúng, là hay nhất thế giới! Sở dĩ có sự biện hộ này, theo nhà cò mồi là để trong tương lai, sau khi Đức vua đắc cử, nhà đại lãnh tụ mềm như Bông sẽ được bốc lên làm thủ tướng, còn nhà lãnh tụ chuyên nghề cò mồi tác giả bài thuyết trình nói trên, sẽ được giữ chân thủ lãnh cò mồi. Với những miếng mồi ngon như vậy, hẳn chi nhà lãnh tụ của phong trào ta chẳng ra sức hành nghề!

Tướng cũng cần nhắc thêm, trong buổi thuyết trình, nhà lãnh tụ cò mồi đã không tiếc lời mạt sát những người chống đối cuộc độc diễn 3-10. Điều này cũng dễ hiểu vì bao giờ những kẻ "đổi lập cuộc" cũng dễ dàng với những người đổi lập thực. Thế nên, theo nhà lãnh tụ cò mồi, tất cả những người chống đối cuộc bầu cử 3-10 đều do Cộng sản giật dây!

Như vậy, có nghĩa là các đoàn thể, đảng phái, tôn giáo, thương phế binh, SVHS... đều bị CS "giật dây", cả, duy chỉ có ông Nguyễn ngọc Huy và phong trào cò mồi ta là không bị giật mà thôi!

Nhưng không hiểu, làm cách nào, bọn CS đã "giật dây" được hầu như toàn thể nhân dân miền Nam như thế? Chính quyền hiện tại vẫn tự nhận là chính quyền chống Cộng, đòi giết cho bằng được tên CS cuối cùng mới chịu, thế mà lại để cho bọn CS tràn vào "giật dây" tùm lum như vậy thì còn chống Cộng con mẹ gì nữa!

Hay là nhà lãnh tụ cò mồi muốn phản chủ, muốn nói rằng chính quyền hiện tại bất lực nên đã để bọn CS vào ngay tận Saigon giật dây tất cả những người chống đối cuộc bầu cử 3-10?

Có điều khó hiểu là một khi bọn CS vào được tới đây để giật dây đồng đảng như vậy, tại sao chúng lại để yên cho nhà cò mồi nói tung vút? Hay là chính nhà lãnh tụ phong trào ta lại là tên cò mồi của CS như thế? Lại chửi xỏ xiên chính quyền bất lực như thế? Và nếu không phải là cò mồi của CS thì làm sao lại nói hàm hồ, vu khống cho những người quốc gia đổi lập thực như thế?

Đức Vua vẫn khuyên những người tranh đấu chống Người hãy nhìn trước nhìn sau xem có tên CS nào nhóm ngó không, họ có nhìn nhưng không thấy gì cả, ngoài một tên cò mồi đầu cao CS như nói ở trên. Vậy, trình xin Đức vua rõ.

Đốt vào đít ông Minh bự

Sáng thứ bảy vừa qua, một số lính què đã khua gạch đá, biếu ngữ tới ngôi trước công nhà ông Minh bự để đòi ông tướng này phải có thái độ dứt khoát đối với cuộc độc diễn 3-10.

Không biết ông Minh bự có đi khỏi thật không mà người nhà ra cho biết Đại tướng không có nhà. Tuy vậy, các anh lính què vẫn không nản chí tiếp tục bao vây nhà ông Đại tướng cùng với biếu ngữ được viết vội vàng, nhờ nhot, đại ý gay gắt đòi ông Đại tướng phải có hành động cụ thể chứ không thể cứ lơ mơ như hiện tại.

Lãnh tụ Đinh xuân Thu, trong khi chỉ huy đám lính què ngồi chờ đợi đã lên tiếng trách móc "Chúng tôi thấy đại tướng yếu quá, tại sao đại tướng là một ÚCv đã từng thấy cuộc bầu cử đơ bản, gian lận và đã rút lui mà đến bây giờ lúc đất nước lâm nguy, đại tướng vẫn chưa có thái độ gì."

Thấy anh em lính què làm dữ quá, một tùy viên của Đại tướng được cử ra hứa rằng Đại tướng sẽ có thái độ nội trong ngày hôm đó. Cuối cùng, anh em lính què đã giải tán trước những đôi mắt nhòm ngó, e ngại của một đám bạn dân, luôn luôn có sẵn lựu đạn cay, phi tiêu để chuẩn bị "đàn chào".

Trước hành động trên, mọi người đều thấy những anh lính què, những người đã một lần hy sinh một phần thân thể cho chế độ, dốt ra có tinh thần yêu nước cao hơn ông Đại tướng nhiều. Ông phải chờ tới lúc có người tới đe dọa và thúc vào đít mới chịu hứa là "sẽ có thái độ".

Trong khi đó, các đoàn thể, đảng phái, tôn giáo đã lên tiếng từ khuya. Riêng anh em sinh viên

học sinh và lính què đã biết bao lần xuống đường để phải ăn phi tiêu, lựu đạn cay, dùi cui, lưỡi lê và hàng trăm người đã bị bắt bớ, đánh đập, có người bị tét đầu, lòi ruột, đang nằm hấp hối trong xô một phòng giam nào đó...

Trong cuộc tranh đấu hiện tại, nếu thành công những người trẻ đó có được hưởng cái gì không? Họ có đòi làm tổng thống, thủ tướng hay một chức tòng, bộ trưởng nào không? Chắc là không rồi. Những chức tước, địa vị đó hẳn sẽ dành cho những người như ông Minh bự và đám tay chân của ông dành cho đám chính khừ, đảng phái.

Thế mà khi anh em sinh viên học sinh phải dẫn thân vào cuộc tranh đấu gian khổ thì ông Minh bự lại im lặng như một kẻ bàng quan, như việc làm của anh em SVHS không liên quan gì tới ông cả. Một số chính khừ tự nhận là tai to mặt lớn cũng thế. Các đảng này sẽ chỉ xuất hiện khi những cuộc tranh đấu đã thành công, khi không còn lựu đạn cay, phi tiêu, không còn nguy hiểm nữa. Nhưng lúc ấy, họ sẽ nhào ra nhanh như chớp, tuyền bố hung hăng bằng thích, sẽ "yêu dân, yêu nước" nhất đời. Và cũng sẽ yêu những chiếc ghế nhất đời nữa!

Nhưng những loại chính khừ đó không cần nói tới làm gì vì họ vẫn đi như thế từ khuya rồi. Đến như ông Minh bự mà cũng cầu an, khiếp nhược như họ thì không thể chấp nhận được. Ông có biết những anh em trẻ đang phải tranh đấu gian khổ, bây giờ cho ai không? Tất nhiên cho tự do dân chủ và cũng cho cả tương lai ông nữa — Nhưng đáng buồn là ông lại có thái độ của kẻ ở ngoài cuộc, ông quá rết trước những kẻ mạnh, ông để các anh TPB tới đốt lửa vào đít mới chịu lên tiếng.

Ông thử chịu khó xuống đường biểu tình với anh em xem sao, thử ném chút mùi lựu đạn cay, phi tiêu của chế độ dân chủ này xem sao. Liệu người ta có dám bắt ông, giết ông không? Mà giả dụ ông có bị đàn áp, bị giết đi nữa thì đó cũng là cái chết vinh quang cái chết đẹp, chết cho tự do, dân chủ. Nhưng nói quá thế thôi, một khi ông xuống đường chung với anh em tranh đấu ai lại để ông phải hy sinh như thế. Nếu có phải hy sinh thì đó là những người khác, những anh em SVHS những anh em lính què những người chẳng bao giờ màng tới công danh địa vị.

Ông Minh bự đã từng làm thui chột ngay trong trứng nước cuộc cách mạng vừa chớm nở năm 63. Bây giờ, may mắn ông được đồng bảo dành cho cơ hội "đái tội lập ông" mà lại làm hỏng nữa thì chắc rằng từ nay cuộc đời mãn chính chỉ chính em coi như đã mãn rồi vậy.

Lúc đó, các anh sinh viên và các anh lính què hãy nắm lấy vận mạng đất nước này vì thật ra, chẳng còn ai xứng đáng hơn các anh cả. Biết đâu khi đất nước vào tay các anh, chúng ta mới có những ngày tươi sáng hơn, vì các anh là những người quả cảm, dám nói, dám làm, dám dấn thân, các anh không trốn hèn, không khiếp nhược như những kẻ khác.

Thầy thuốc nói láo

Cách đây mấy ngày, nhật báo Ch.L có đăng tải một số ý kiến khá kỳ quặc của ông thầy thuốc Trần ngọc Ninh, theo đó, ông Ninh nhận định rằng: "Việc đưa ra vấn đề tín nhiệm lập trường 4 không; liên danh Thiệu Hương đưa ra một nguy cơ, đó là việc khi bỏ lá phiếu bất tín nhiệm, một số người dân sẽ vô tình bỏ lá phiếu để xóa bỏ VNCH trên bản đồ thế giới, dù người dân đó chỉ vì bất mãn về một điều nào đó với ông Thiệu chứ không phải họ ưa CS."

Tại sao lại lạ như vậy? Chỉ vì bỏ một lá phiếu bất tín nhiệm ông Thiệu mà người dân đã vô tình xóa bỏ nước VNCH trên bản đồ thế giới? Ông Thiệu quan trọng đến thế sao?

Có lẽ, theo ý nhà thầy thuốc kiêm Văn hóa Lạc Việt trên, muốn VNCH khỏi bị nguy cơ xóa bỏ trên bản đồ thế giới, người dân chỉ có mỗi cách là không được bỏ phiếu bất tín nhiệm ông Thiệu vì theo lý luận của thầy thuốc Ninh: "Nếu chỉ 10 phút sau khi tuyên bố kết quả bầu cử, liên danh Thiệu Hương chỉ được dưới 50 phần trăm phiếu thì tất cả thế giới sẽ được thấy các đại phái thành CS rêu rao rằng dân VN đã phát biểu ý kiến muốn hòa hiệp, muốn trung lập..."

Càng lý luận, ông Ninh càng đưa mọi người vào chỗ tối tăm. Tại sao chúng bỏ phiếu tín nhiệm

ông Thiệu lại là "ph t biểu ý kiến muốn hòa hiệp" muốn "trung lập"? CS chúng rêu rao như thế mà ông Ninh cũng tin hay sao? Hay ông cũng là cò mồi như một số kẻ khác?

Việc bỏ lá phiếu bất tín nhiệm ông Thiệu để "vô tình xóa bỏ VNCH trên bản đồ thế giới", người dân đã được ông Ninh an ủi "chỉ vì bất mãn về một điều nào đó với ông Thiệu chứ không phải họ ưa CS"! May quá, ông Ninh chưa kết tội người dân là CS!

Nhưng đến bây giờ mà ông Ninh vẫn chra hiểu người dân bất mãn "về một điều nào đó" với ông Thiệu sao? Ông không đọc báo, không nghe các đoàn thể, đảng phái, tôn giáo, SVHS... lên tiếng hay sao? Ông không thấy cuộc tranh cử một mình là kỳ hoặc sao?

Như vậy ông Ninh hoàn toàn đồng ý với lập trường 4 không của T.T. Thiệu rồi còn gì nữa. Hôm 3-10, ông chỉ việc rút bà con, họ hàng đi bỏ phiếu tín nhiệm ông Thiệu cho đồng là tránh khỏi ngay nguy cơ xóa bỏ VNCH trên bản đồ thế giới!

Mới đầu, tướng ông nói tới một nguy cơ nào trọng đại, chẳng hạn nguy cơ người ta đang ngồi xôm lên dân chủ, đang đi ngược với nguyên vẹn toàn dân đang biến dân chấu thành thứ trò đùa, ai ngờ, ông lại nói tới nguy cơ "nếu ông Thiệu không đắc cử..."

Hiện tại đã có nhữ ng tay cò mồi như nhà lãnh tụ "cứu nguy TT" nhà lãnh tụ "lực lượng phản dân chủ VN", nhà lãnh tụ "phong trào đổi lập cuộc" cá bố này đang ra công, hân mã để lấy tiền với chủ, không biết có còn chỗ cho nhà "Văn hóa Lạc Việt" một chân không?

Thường thường, luận điệu của những anh cò mồi đều giống nhau. Họ cứ việc lôi nguy cơ SC ra đe dọa để rồi cũng đưa tới kết luận: "Chỉ có ông Thiệu mới là người chống Cộng mới cứu dân cứu nước mà thôi và cứu cả bọn cò mồi nữa chứ."

Riêng nhà văn hóa Lạc Việt còn chơi trội hơn lôi ngay cái nguy cơ xóa bỏ VNCH trên bản đồ thế giới ra thì khiếp quá.

Cứ làm như đất nước này của riêng ông Thiệu nữa là mất cha nó VHCH trên bản đồ thế giới. Đe dọa nhau đến thế là cùng!

Ghê sợ...

Báo chí không được dự bữa tiệc tại dinh ĐL do Đức vua khoản đãi các nghị cực nhưng cũng đã làm bản phận thông tin đầy đủ, theo đó có tới 417 nghị cực được Đức vua mời từ các hang cùng ngõ hẻm về dinh cho ăn tiệc cho bật lửa Zippo cho ở khách sạn lớn nhất thủ đô và cho rất nhiều thứ khác như sau này.

Còn số 417 nghị cực nói trên do Phủ Đầu Rồng cung cấp cho báo chí. Nhưng mới đây, theo ông Nghị Bảo, Chủ tịch HĐ Tỉnh GD, kiêm Phó CT văn phòng liên lạc nghị viên toàn quốc, thì sự thực chỉ có khoảng 200 người là "nghị thật" mà thôi. Số còn lại là những "nghị giả" mà, theo ông Bảo, "vì số nghị viên về quá ít, người ta đã phải tức tốc tìm kiếm một số người không phải là nghị viên để để trám vào chỗ trống".

Đối với những nghị viên cương quyết không tham dự "bữa tiệc độc diễn" ông Bảo ca ngợi, đó là những nghị viên "đây ý thức được nhiệm vụ của người đại diện cho dân địa phương".

Cái ông nghị Bảo này thật lắm tâm. Ông cứ làm như việc tới ăn tiệc với Đức vua là một điều xấu xa, đáng tui hồ nhất đời, mà những người ý thức được trách nhiệm đã không tham tới để đến nỗi người ta phải "tức tốc tìm một số nghị giả để trám vào". Thành ra lại có thêm một thứ giả nữa góp phần với những thứ mông giả, vú giả, sư giả, ký giả, đối lập giả...

Vì không được mời tới ăn tiệc nên báo chí không được biết mặt mũi những bộ "nghị giả" nói trên hình thù ra sao, có giống những chiếc ngực giả, đít giả không? Và đức vua đã có những cái "xấu xa" gì khiến cho những nghị, thật phải tầy chay như thế?

Dường như, từ khi có cuộc tranh cử một mình rất ít người dám kết thân với đức vua, trừ các nhân tài như Nguyễn bá Lương, Trần văn Đan, Nguyễn văn Ngai, Nguyễn ngọc Huy và một số gia nô quen thuộc của người.

Người ta kể lại, trong mấy lần đi kinh lý gần đây, ông đại sứ Bunker cũng đã từ chối không dám đi chung với Đức vua như trước vì sợ người ta ngộ nhận là "thân với Đức vua". Cụ chủ tịch Nguyễn văn Huyền cũng thế. Ngay cả các chủ báo mới ra lò, muốn cho báo mình có độc giả, cũng phải tỏ ra không phải là tờ báo của Đức vua hay thân với Đức vua.

Như vậy với màn "độc diễn" hiện tại, Đức vua đã trở thành một nhân vật mà mọi người không dám làm quen, không dám tới gần không dám đi chung. Một nhân vật mà mọi người đều khiếp sợ.

Không hiểu Đức Vua có nên lấy làm hạnh diện về điều đó chăng?

Con Ong lại đòi lập hợp pháp với Tổng Thống Thiệu qua những điều trong thông điệp 25-9-71

NOC ĐỘC

TT Thiệu luôn luôn nói rằng ông chấp nhận đối lập hợp pháp. Theo sự hiểu biết ngu muội của bọn C.O dốt nhất nước, thì TT Thiệu rất ghét bọn đối lập xuống đường. Vậy thì theo ông, xuống đường là đối lập bất hợp pháp. Như thế, đối lập hợp pháp là được xử dụng những quyền hiến định và luật định để nói lên những điều bất đồng ý với TT Thiệu.

Bọn CO chẳng bao giờ thêm xuống đường, cay bỏ mẹ, nên chỉ ngồi nhà viết lịch đối lập với Tổng Tông. Thế là xử dụng quyền đối lập hợp pháp. (LTS)

Ngày 25-9 vừa qua, sau tuyên cáo của Thượng viện quan niệm rằng bầu cử độc diễn là phần dân chủ và yêu cầu tổ chức lại cuộc bầu cử, Tổng thống Thiệu đã dùng các hệ thống truyền thanh truyền hình để "đáp lễ" Thượng viện trong 30 phút.

Vì Con Ong là tuần báo đối lập kinh niên với Tổng thống, nên xin được "đáp lễ" Tổng Thống về bài nói chuyện này.

Mở đầu bài nói chuyện, TT đã đề cập đến 4 vấn đề. Cả 4 vấn đề này, đều có thể bị bác bỏ dễ dàng.

VẤN ĐỀ THỨ 1

Tổng thống nói:

THỨ NHẤT. Chính Hiến Pháp điều 52, đoạn 4, đã quy định cuộc bầu cử tân Tổng Thống và tân Phó Tổng Thống vào ngày Chúa nhật 4 tuần lễ trước khi nhiệm kỳ của Tổng Thống tại chức chấm dứt.

Và, thì hành Hiến Pháp, chính Quốc Hội đã biểu quyết luật bầu cử số 009171 ấn định ngày bầu cử vào ngày Chúa nhật 3 tháng 10/71 sắp tới.

Nói như vậy là để giải thích rõ thêm với đồng bào đồng thời đánh tan mọi xuyên tạc ác ý của những người chống đối tôi muốn đầu độc đồng bào, hoặc luận điệu tuyên truyền phá hoại của Cộng sản cho là chính tôi tự ý làm ra những luật lệ đó. Đồng bào cũng thừa rõ là Tổng thống không có quyền tự mình làm ra bất cứ một đạo luật nào.

Chính Hiến Pháp Việt Nam Cộng Hòa của chúng ta đã quy định như vậy và chính Quốc Hội đã làm ra luật bầu cử và ấn định bầu cử vào ngày 3-10.

Và cũng không có một điều khoản nào trong luật đó cũng như trong Hiến Pháp dự liệu rằng nếu chỉ còn có một liên danh thì phải hoãn bầu cử hay tổ chức lại một cuộc bầu cử khác.

Con Ong nói:

Chắc TT cũng thừa hiểu rằng hiện nay có nhiều người chống cuộc bầu cử 3-10, không phải chỉ vì cuộc bầu cử này diễn ra vào ngày 3-10, mà chống cuộc bầu cử này vì nó thiếu dân chủ. Nếu cuộc bầu cử 3-10 có nhiều LD tranh cử, có vẻ dân chủ, thì chẳng ai chống.

Ai đã làm cho cuộc bầu cử đáng lẽ hào hứng và dân chủ, đã biến thành độc diễn? Điều này chắc Tổng Thống biết rõ. Quốc Hội làm ra luật bầu cử, nhưng ai biến cuộc bầu cử thành độc diễn? Ai đã cố giữ lại khoản 7 điều 10, ai đã đầu cơ chữ ký nghị viên?

Ai làm cho cuộc bầu cử mất tính cách dân chủ thì người ấy có trách-nhiệm trong việc tổ chức lại cuộc bầu cử để có tính cách dân chủ.

VẤN ĐỀ THỨ 2

Tổng thống nói:

THỨ HAI: Cũng theo Hiến Pháp, điều 54, chỉ Tối Cao Pháp Viện là cơ quan duy nhất có thẩm quyền lập danh sách ứng cử viên và kiểm soát tính cách hợp thức của cuộc bầu cử.

Việc hiện nay chỉ còn lại một liên-danh duy nhất của Tổng Thống đương nhiệm không phải là một duyên cớ làm cho cuộc bầu cử ngày 3 tháng 10 vượt ra ngoài khuôn khổ luật định. Cuộc bầu cử này hoàn toàn hợp hiến, hợp pháp, cho nên không thể nói là vượt ra ngoài khuôn khổ luật định được. Chính Đại Hội-Đồng Tối Cao Pháp-Viện ngày 31 tháng 8 năm 1971 đã chính thức cho biết quan điểm là Bộ Nội-vụ sẽ tùy nghi áp dụng các điều khoản của Luật bầu cử cho tình trạng thực tế chỉ còn lại một liên danh này.

Còn vấn đề 2 liên danh kia đã tự ý rút lui, thì tôi đã có thừa với đồng bào và anh chị em rằng: ứng cử hay không ứng cử, rút lui hay tiếp tục tranh cử là quyền tự do của mỗi người và hoàn toàn thuộc ý chí, hoàn cảnh riêng tư và sự tính toán chính trị của họ. Nếu muốn nói tự do dân chủ, thì đó cũng là một điểm tự do dân chủ.

Tôi cũng có nói là lúc nào tôi cũng muốn có một cuộc bầu cử có đối thủ tham dự để đồng bào có cơ hội chọn lựa, nhưng tiếc rằng việc đó không đạt được và đó là một điều ngoài ý muốn của tôi.

Con Ong nói:

Chỉ có TCPV mới có thẩm quyền cao nhất để nói rằng cuộc độc diễn 3-10 hợp pháp hợp hiến hay phi pháp vi hiến.

Tổng Thống không nên tự mình qua mặt TCPV khi quá quyết rằng cuộc độc diễn 3-10 hoàn toàn hợp pháp hợp hiến Chính chủ tịch TCPV trong cuộc phỏng vấn dành cho VTX ngày 25-9 cũng nói rằng TCPV chưa quyết định về vụ này, và Tổng Thống đã "hiểu lầm" văn thư của TCPV ngày 31-8.

Chắc Tổng Thống cũng thừa biết tại sao hai liên danh kia đã rút lui, và chắc Tổng Thống cũng thừa biết rằng chỉ vì Tổng Thống "tính kỹ" quá, nên đối thủ của Tổng Thống đã phải rút lui hết. Trong một canh bạc mà ai cũng biết rằng mình sẽ thua nhà cái không phải do ở số đen hay cao thấp, mà thua vì những yếu tố ngầm ngấm khác; thì tất nhiên dù ngu đến đâu cũng phải bỏ cuộc. Tổng thống đóng vai "nhà cái" chắc hiểu rõ hơn cả TT nói rằng lúc nào ngài cũng muốn có 1 cuộc bầu cử có đối thủ tham dự, nhưng thực tế, TT đã dùng khoản 7 điều 10 để vét gần hết chữ ký giới thiệu. Tổng thống đã chỉ muốn có những đối thủ theo ý muốn, thì làm sao kiếm ra đối thủ?

VẤN ĐỀ THỨ 3

Tổng thống nói:

THỨ BA: Trên cương vị Tổng thống, tôi không thể làm gì khác hơn là cũng không có quyền làm gì khác hơn là phải tôn trọng và thì hành nghiêm chỉnh Hiến Pháp và và luật lệ quốc gia. Có nghĩa là tôi phải tổ chức cuộc bầu cử đúng vào 3-10-71 và cuộc bầu cử đó phải được tổ chức đúng theo các thể thức được dự liệu bởi luật bầu cử số 009171 do chính Quốc hội biểu quyết.

Còn nếu muốn sửa đổi ngày bầu cử, thì phải sửa đổi cả Hiến pháp lẫn luật bầu cử. Hoặc nếu muốn sửa đổi hay hủy bỏ điều 10 khoản 7, hay bất cứ một điều lệ bầu cử nào khác, một khi luật bầu cử đã ban hành thì phải có 1 đạo luật sửa đổi luật số 009171. Việc này, tôi với tư cách Tổng thống, tôi không có quyền làm mà chỉ có Quốc hội mới có quyền làm.

Con Ong nói:

Đáng lý ra, Tổng Thống có thể làm rất nhiều điều khác hơn những gì Tổng Thống đang làm, nếu quả thật TT có thiện chí muốn làm.

Theo hiến pháp khi thấy cuộc bầu cử thiếu tính cách dân chủ, TT có thể đề nghị dự thảo luật sửa luật bầu cử; TT có thể đề nghị sửa đổi cả hiến pháp, và TT cũng có quyền triệu tập QH để sửa luật hoặc sửa hiến pháp, nhưng TT đã không làm gì cả. TT đã nhất quyết độc diễn vì như vậy chắc chắn hơn cả.

Năm 1967 vì thấy kho ăn 7 điều 10 bất lợi cho mình, nên Tổng thống đã làm được việc loại bỏ điều khoản phần dân chủ này ra khỏi luật bầu

cử. Năm 1971, Tổng Thống thấy điều khoản này có lợi cho mình nên TT đã chủ trương giữ lại. Tại sao năm 1967 Trung Tướng Thiệu làm được điều cần phải làm mà năm 1971 lại nói là không làm được?

VẤN ĐỀ THỨ 4

Tổng Thống nói:

THỨ TƯ: Như vậy là trong tình trạng pháp lý hiện tại—tôi nói trong tình trạng pháp lý hiện tại—có nghĩa là cho đến ngày nào Quốc Hội chưa sửa đổi Hiến Pháp hoặc luật bầu cử hiện hành—thì Tổng Thống và Chính Phủ không có quyền làm gì khác hơn là phải tôn trọng Hiến Pháp và thì hành luật pháp hiện hành— tức là tổ chức bầu cử đúng vào ngày 3 tháng 10-71 và áp dụng nghiêm chỉnh luật bầu cử số 009171.

Con Ong nói:

Thực ra trong tình trạng pháp lý hiện tại, T.T. Thiệu có thể làm rất nhiều điều khác hơn là cứ tổ chức cuộc bầu cử 3-10. Vì dụ Tổng Thống và chính phủ có thể làm dự thảo luật sửa đổi luật pháp hoặc hiến pháp, có thể yêu cầu TCPV phán quyết xem cuộc bầu cử độc diễn có hợp pháp hợp hiến không và cuối cùng với tư cách ứng cử viên, Tổng thống còn có thể tự ý rút lui khỏi cuộc độc diễn.

Tóm lại, không hiểu khi nêu ra 4 điểm trên, TT có hoàn toàn thành thực với mình không. Nhưng dù TT có thành thực với mình, thì người ngoài vẫn thấy rằng các lý luận của Tổng Thống khó mà thuyết phục được ai.

Độc và cổ động

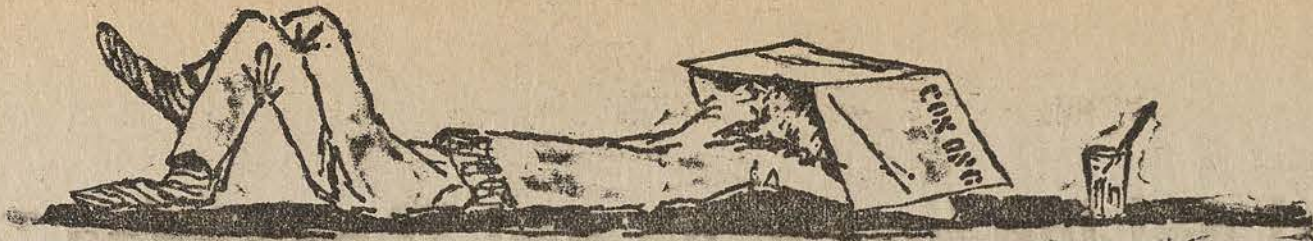
CON ONG

VIÊN NGỌT DỄ UỐNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

COTRACYN

- 2 TRỤ-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHẬN HIỆU TRÁI TIM

CÀ KÈ DÈ NGÕNG

VÕ HUỖNH
viết thay, D.H.C

Dòm trước ngõ sau

Xin hiểu dùm cho.

Khi số báo này tới tay bạn đọc thì màn độc diễn của Đức Dzua đang ở vào thời kỳ cực lạc nhất. Thấy một số báo hàng tuần cũng như nhiều báo hàng ngày trong giai đoạn đầu sôi lửa bỏng này bị nhà nước vô liên liên, kẻ viết bài này đâm rét và thấy lo ngại cho tên Đâu Bép Minh Võ. Chỉ sợ viết lảo lếu xô xiên, nhà nước sẽ vạch lá tìm sâu vô cho 1 mớ thì đời Minh Võ sẽ tiêu tưng.

Mà còn gì đâu bằng mang tiếng là Minh Võ mà lại bị nhà nước vô mặt báo! Vì vậy cần rao to cho cả trong làng ngoài nước biết rằng bài Cà Kè Dè Ngõng kỳ này với 1 thái độ dòm trước ngõ sau rất cần thận, tuyệt nhiên không dám phạm thượng. Nói đúng hơn, đây chỉ là 1 bài lược lặt ở các báo rồi sắp xếp xào xáo lại cho có thứ tự trước sau như 1 bằng thống kê những diễn tiến liên quan xa gần đến việc ứng cử của Đức Dzua. Người viết chắc mẫm trong bụng rằng trích lại các báo không bị tịch thu thì sức mấy mà mình lại bị tịch thu. Yên trí lớn.

Bước đầu của màn độc diễn

Trước hết là cái chương phong "điều 10 khoản 7" về việc ứng cử TT và PTT do QH biểu quyết. Big Minh rút. Phó Râu chạy muốn sồn dãi để đi xin chữ ký và cuối cùng cũng rút nhệm. Thành thử Đức Dzua bên đứng đỉnh đóng vai độc diễn. Dư luận trong nước ngoài nước sôi nổi vì từ xưa tới nay chưa hề thấy 1 trò chơi dân chủ nào mà lại diễn xuất dưới 1 hình thức độc đáo như vậy. Nói "chưa hề thấy" sợ chưa được đúng lắm, vì hiện nay ở Soudan cũng đang lết theo vết xe sáng kiến của An-nam đại đế. Dân chủ Tây phương sang đến Á Đông nó biến thái kỳ cục lắm. Như giấy mỏng toi hóa thành tờ tía vậy. Tổng thống Lý thừa Văn bên nước Đại-hàn anh em, TT Tường giới Thạch bên nước Trung hoa Dân quốc (cũng lại anh em), TT Marcos bên Phi luật Tân (anh em nữa), có TT Ngô... đều là những đảng 1 lòng vì dân vì nước, thế theo nguyện vọng của toàn dân và dựa trên Hiến pháp đành phải hy sinh ra tái cử, tục cử đến muôn năm. Mấy cha CS nghe chuyện này hẳn phải kinh ngạc và nghĩ thầm rằng thế ra bọn chúng cũng tiến bộ gớm, nào có kém bọn mình mấy tí đâu.

Màn độc diễn của Đức Dzua có báo đã độc mồm độc miệng cho là quá li, quá tro trên. Có báo lại ái ngại dùm Người cho rằng Người bị ở trong thế kẹt. Họ bảo giả sử vất mẹ nó điều 10 khoản 7 đi mà chỉ dùng khối lượng tình trường, quân trường QĐ, cảnh sát, Nghị sĩ, Dân biểu, Nghị viên gà nhà thì Người cũng vẫn cứ thắng cử một cách rất hách xì xằng. Thế nhưng Người bị kẹt bởi bàn tay lỏng lá. Người anh em dân chủ mắt xanh xúi Người đưa ra cái điều 10 khoản 7 nếu không sẽ cấp viện trợ. Người anh em lại tìm cách hích 2 liên danh kia rút lui để mình Đức Dzua múa gậy vườn hoang. Bàn tay lỏng lá xúi nguyện giục bị như thế để mọi người phải chú ý cả vào những chuyện giữ miếng nhau, lo tìm cách hóa giải chiêu số của đối thủ mà quên hẳn cái cuộc trò chuyện nhỏ to giữa Mỹ và CS ở bên trời Tây. Có lẽ Đức Dzua độc diễn thì về sau, khi mọi chuyện đã điều đình xong xuôi và xét thấy cần phải lặt Người chúng chỉ sẽ búng ngón tay là Người khấn gỏi quả mướp ra đi liền, bởi lẽ độc diễn là 1 màn rất yếu về phương diện pháp lý. Chúng ta thấy rõ những dụng tâm của bàn tay lỏng lá khi muốn dùng Đức Dzua như 1 con bài đệm, bốc thơm Đức Dzua hết

lời và luôn luôn tỏ ra là mình vô tư kháng muốn dính dáng chỉ đến nội bộ, đến chủ quyền của nước anh em (1). Nixon xoan xoét lỗ mồm: "Tôi chưa từng thấy 1 ông Tổng Thống nào ở Á châu mà thông minh, tài ba như Tổng Thống Thiệu...". Mỹ tiến quân ào ạt vào VN bằng cách lật ông Diệm nhưng không thể rút quân khỏi VN bằng cách lật ông Thiệu... N ản sách ngoại viện đi dự trừ rồi, nếu cắt viện trợ cho VN chẳng lẽ phải cắt viện trợ 60 nước khác nữa sao? Và nếu cắt viện trợ thì ông Thiệu sẽ bị lật, rồi đảo chính liên miên và tất nhiên CS sẽ chiếm trọn MN... Đại sứ Bunker đã tìm hết cách khuyên nhủ ông Minh đang Kỳ nhằng nhằng ai muốn ra thì ép họ làm sao được... Đại sứ Bunker chán nản vì khuyên ông Thiệu đứng giờ trò độc diễn nhưng ông Thiệu cứ nhất quyết không nghe... Quả là nước bạn đã chỉ tình đối với Đức Dzua.

Sự gượng gạo trông thấy.

Đức Dzua phần bị ép nên há miệng mồm quay nón không sao giải tỏ nỗi, phần bắt được thóp mảy anh Hoa kỳ tỏ sự gian manh. Người liền đi một đường tuyên bố vì vút với 417 đồng chí nghị viên tại rạp Thống nhất Saigon hôm 15-9 rằng: "Nếu thiếu viện trợ Mỹ, công cuộc chiến đấu chống Cộng sẽ gặp nhiều trở ngại khó khăn, tôi sẽ tức khắc rời khỏi Địch lập ngay 1 giờ sau đó và trao quyền lại cho QĐ".

Riêng về vụ họp và lời vàng ngọc nêu trên cũng đủ cho các báo chí chụp lẹ như ech vô hoa và ngoài mồm bình luận ra cả hàng nửa tháng nay chưa ngưng. Có đứa nói cuộc họp các nghị viên rời khỏi Địch nhậu nhẹt, tặng bật lửa Zippo, cuộc họp đó cũng chỉ lèo tèo được non nửa là cũng chỉ chằng bởi đầu ra cho đủ 417 mạng, có khi lôi kéo mấy tên cha căng chú kiết tới, nhất là mấy tên côm chìm. Còn lời tuyên bố của Đức Dzua thì nhiều đứa diễn nôm hay ho muốn điếc con dầy luôn. Có đứa nói Phó Râu đã nhiều lần khuyên Đức Dzua nên thoái vị, nhưng Ngài vẫn lắc đầu khoay khoay và ngay cả đêm 2-9-71 khi Đức Kim thượng nói chuyện với con dân cả nước, Ngài cũng tuyên bố Ngài không thể từ chức, từ chức tức là đạo ngũ. Lĩnh còn không thể đạo ngũ huống chi Ngài là Đức Dzua thượng liêng sáng láng, là vị Tổng Tư Lệnh Tối Cao của QĐ. Thế mà trong buổi họp Ngài lại nói nếu Mỹ cắt viện trợ thì Ngài rút. Rút tức là đạo ngũ. Tức là làm cái chuyện mà 1 binh nhì không thể làm! Ô hay, mãnh lực của đồng đô la có thể khiến tư tưởng 1 lãnh tụ mà Nixon đã khen lấy khen để là thông minh tài ba phải đi đến chỗ tiền hậu bất nhất chăng?

Chưa hết. Qua câu Đức Dzua tuyên bố: "Trăm sẽ trao quyền lại cho QĐ", nhiều đứa thề mề rằng: Ngài cứ bảo Ngài tôn trọng luật pháp, vì luật pháp mà Ngài phải tổ chức cuộc bầu cử và không thể dẹp hay hoãn tới 1 ngày khác, thế khi Ngài nói trao quyền lại cho QĐ Ngài có nghĩ rằng đó là điều tối ư bất hợp pháp không? Theo Hiến pháp của nền đệ nhị Cộng hòa không có 1 khoản nào qui định về 1 ông dzua khi chầu ngàn ngời trên ngài vàng thì có quyền sang nhượng chiếc ngài đó cho bất cứ vị nào mình thích. Người đời thường nghĩ "Ở đời muốn sự của chúng lạ đâm ra ngược với ý nghĩ của 1 vài đấng cho đất nước này là 1 thứ tư hữu!

Những hình thức độc diễn

Khi ra tranh cử (?), để cho có vẻ dân chủ, Đức Dzua đã cho phép các phe đối lập tha hồ viết báo, hội thảo, chống đối nếu họ không đồng ý, nhưng không ngoài

qui định của luật pháp quốc gia. Tuyên bố như vậy chẳng những nói lên cái tình thần đặc sệt dân chủ mà còn như 1 lời thách thức có giới thì chống đi coi nào? Nhiều người tưởng bở, phen này thật ngàn năm 1 thuở, trăm hoa đua nở trăm nhà đua tiếng nhè, cứ hoạt động, cứ nói năng, viết lách vung vít. Thế rồi kết quả ra sao cả bàn đầu thiên hạ đều biết hết. Các báo viết nhưng những sai lệch đờng lối bị hốt hết, thậm chí có tờ biết thân biết phận đã chừa chất sấp sần 1 cọt chữ để loan báo cho độc giả biết báo mình tới nay là bị tịch thu tới số thứ mấy trăm, sau mỗi lần bị vô thợ sấp chỉ cần đổi 1 con số khỏi tòa công. Còn hội thảo, hội họp, xuống đường v.v... tất nhiên sẽ được liệt vào loại "ngoại qui định của luật pháp quốc gia" cần phải được nhà nước thẩm sức khoẻ bằng đôi cuì và lựu đạn cay.

Buổi nói chuyện đầu tiên của LD độc diễn xuất hiện trên Đài Tàng Hình đêm 3-9. Bị con lối xôn lại 1 phen thề mề nữa. Thề mề rằng: ông Thiệu khuyên đồng bào đi bầu cử cho ông, như vậy không hiểu khi nói câu đó ông nói trên cơ vâng vâng 1 Tổng Thống hay với tư cách 1 ỦCV? Nếu với tư cách 1 ỦCV hà tất phải mất công đi tranh cái việc có đồng của chính quyền như vậy. Mà dù cho có là chính quyền đi nữa tài đó thuộc nhiệm vụ của Bộ Thông tin kia mà! (Chắc vì cái hó đó nên tới 26-9 sau khi LD độc diễn tái xuất hiện ở xưởng ngồn đã phải vội đi 1 đường chú thích tới quan trọng: "TT Nguyễn văn Thiệu vừa nói chuyện với tư cách LD Dân chủ chứ không phải với tư cách 1 Tổng thống". Cái sự lăm lăm cương vị không những ông Thiệu mà ngay cả ông già cổ đấm ăn xối đứng phốp cũng mắc phải nữa. Hôm xuống Vĩnh Long thăm dân tình bị lụt, ông "ngồi rêu" đã tuyên bố là thay mặt Tổng thống ông đi thăm đây. Ô hay! Chưa bầu bán gì mà cứ làm như ông đang là PTT vậy. Không trách nữ luật sư Nguyễn Phước Đại đi bốp méo LD Dân chủ thành LD Dân chủ! Và mấy tên học sinh nghịch ngợm hay đi vẽ bậy vẽ bạ ở ngoài đường cũng thế nữa.

Về phương diện luật pháp không ai hiểu nổi đây là một cuộc bầu cử hay là 1 cuộc trưng cầu dân ý. Bầu thì phải chọn lựa, mà chọn lựa phải ít nhất có từ 2 LD mới chọn được, dico đến thì còn chọn gì nữa? Có thể nào LD Dân Chủ sau ngày 3-10 sẽ tuyên bố rằng chúng tôi đã về nhất trong kỳ ứng cử vừa qua? Cũng như LD này trưng cầu dân ý, độc diễn thì tranh thế nào được đây? Ấy vậy mà trên các bích chương vẫn đề sớ sớ "LD" (chứ không phải LD độc diễn) thế còn những LD khác đâu? Một đứa bé ở tiểu học nó cũng thừa biết là muốn đứng nhất thì phải có kẻ đứ đứ nhì, kẻ đứ có kẻ đứng nhì thì một mình sao gọi là nhất được.

Vậy người lớn chúng ta vẫn cứ bắt buộc hiểu rằng đây là 1 cuộc bầu cử chứ không phải là cuộc trưng cầu dân ý. Còn về cách bỏ phiếu bất tín nhiệm, ông Bray phát ngôn viên bộ ngoại giao HK nói rằng: "Ông Thiệu nói lo lắm, không ai hiểu nổi". TT. Thiệu lại phải làm sáng tỏ (?): "Có cả 136 cách bỏ phiếu bất tín nhiệm, như vẽ râu, xé bỏ, gạch mặt v.v...". Ai cũng phải ghi nhận là TT toàn nói tôn trọng HP, nhưng 1 hình thức bỏ phiếu như TT dạy là đi ngược với những điều HP đã qui định về luật bầu cử!

Ở đây không đủ giấy để nói tới việc TT tuyên bố nếu phiếu bất hợp lệ cao quá 50% cử cử và số cử tri đi bầu thì TT sẽ tự ý ra đi (sao lại tự ý?). Cũng không nói tới việc in phòng hờ 2 kiểu phiếu khác nhau và in bích chương bừa bãi đã tổn công quỹ rất nhiều.

VÀNH MÓNG LỢN

Tuần này Tòa Án C.O nhận được đơn của ông Nguyễn Bá Lương chủ tịch Hạ Nghị Viện nền Đệ Nhị Cộng Hòa Anamta, kiện Huỳnh văn Cao đương kim Thượng Nghị sĩ về tội công khai phi báng. Xứ gia nó là một điều thích thú, hóa cho nên bọn thợ viết C.O tranh nhau được ngồi ghế Chánh Án, Cuối cùng chỉ sĩ Minh Võ phải bắt chước Hạ Viện chơi lối bỏ phiếu kín để bầu Chánh Án. Kết quả, tên Hím nhờ đồng bạc bao anh em cả phe nên đã đắc cử về vang, như ông Nguyễn Bá Lương đắc cử chức Chủ Tịch Hạ Nghị Viện vậy. Sau đây là thành phần phiên Tòa:

Chánh Án : HÍM
Bồi Thâm I : HỒ ÔNG
Bồi Thâm II : LÁI VỊT
Lục Sự : VĂN QUÂN
Chuyên viên buộc tội : ĐA DANH
Luật sư nguyên cáo : LÊ TÀI HÒA
Luật sư bị cáo : TRẦN KIM THOẠI
Mô Tòa : TRẦN THỊ HOA tự PHẤN

(Đến dự phiên phiên Tòa này đa số là các dân biểu nghị ngợm những kẻ đã từng ra ứng cử vào Hạ Nghị Viện. Họ chia ra làm hai phe rõ rệt. Phe đặc cử với cuộc bầu cử trong sạch thì hoan hô ông Nguyễn Bá Lương. Còn phe thất cử vì bầu gian lận lại phản đối ông này và hoan hô người thụ ủy lên danh mặt trời, kịch liệt. Trong lúc ông Chánh Án chưa đến, hai phe đã... chơi nhau theo lối chiến tranh chính trị thật là mạnh bạo. Họ đem màn độc diễn ra để tung hô và đã đảo vào mặt nhau không hề thương tiếc.

Phe ông Lương hát lớn :
Uống nước nhớ nguồn
Làm đời, phải biết
Công Vua như núi Thái Sơn...
Nghĩa Chúa như nước trong nguồn... trong nguồn... chảy ra...
Phe ông Huỳnh văn Cao mang mặc cảm bị xô lá, bèn trả đũa

liền tút xuyt bằng điệu hát Con Voi :
Gia nò, gia nò
Chường chò lau bóng
Ông lớn đi trước
Xách cặp đi sau
Tôi tôi về giết... quân sĩ lỵ...
Trong lúc hai phe còn đang tiếp tục tuyên truyền và phân tuyên truyền về chủ thuyết gia nò, thì Chánh Án Hím cùng các vị Bồi Thâm bước vào).

MỒ TÒA : Tòa Án Con Ong khai mạc. Yêu cầu mọi người giữ trật tự.

CHÁNH ÁN : Tòa xử vụ ông Nguyễn Bá Lương kiện "Nghị Sĩ hồi chánh" Huỳnh văn Cao về tội phi báng. Yêu cầu Nguyên và bị cáo bước lên vành móng lợn.

(Vừa nghe ông Chánh Án gọi, nguyên cáo vội vàng chống ba-toong đứng dậy và giơ tay hô lớn : "Tông Tông muôn năm ! Hoan hô Lập Trường Bốn không. Hoan hô cuộc bầu cử mừng 3-10 sạch sẽ mát mẻ, không có ghê...")

Đoạn vừa đem đàn "ét-pa-nhon" vừa hát lớn :
Đường ta, ta cứ đi
Mộng ta, ta cứ xây
Ruộng ta, ta cứ cấy, đời ngày...
Cứ tựa la lớn.
— Ngày nào ?
— Ngày mừng 3 tháng 10 !

Chánh án thấy tòa bị lợi dụng làm chỗ tuyên truyền, vội đập bàn quát lớn.

CHÁNH ÁN : Tòa lưu ý nguyên cáo không được xâm phạm quyền tấu nhạc bầu cử của 2 Đài Phát Thanh và Truyền Hình. Hơn nữa, đây là Tòa án C.O, chứ không phải là chỗ... tập trung cán bộ để học tập bầu cử. Nghe chưa ?

NGUYỄN CÁO : Dạ, nhà cháu tưởng làm Quan Tòa thích loại nhạc này.

CHÁNH ÁN : Nguyên cáo nên để dành hơi, mai một lên Tối Cao Pháp Viện mà hát.

(Nói đoạn ông Chánh án nhìn Nguyễn cáo nhẹ mỉm cười và cảm khái ngâm :

Lỗ mũi Vua thì tám gánh lông
Bức thơm tờ bảo "rau rỗng" trời cho
Đêm nằm Vua ngáy o o.
Bức thơm tờ bảo ngày cho vui nhà.
Kính lý thì hay ăn quà.
Nâng bi, tờ bảo về nhà đỡ cơm.
Trên đầu những rác cùng rơm,
Nâng bi, tờ bảo hoa thơm trên đầu.

Thấy ông Chánh Án có tinh thần... ca dao tục ngữ, nguyên cáo bèn nhìn qua phía bị cáo và vì vút ngay một... chiếu thức ngâm :

Gái đầu có gái lạ lùng
Chông chông năm cùng, nổi giận dùng đàng nếm chó xuống ao.
Đến đêm chông lại lần vào
Vội vàng vác sọt đi chao chó về.

BỊ CÁO : Nay đừng có lâu tôm lâu cá xô xiên lên đầu lên cổ người ta. Tôi rút lui sự ủng hộ ông Thiệu là rút bởi ý thức trách nhiệm hẳn hoi. Dù mai một ông Thiệu có thấp sáng cho mặt trời, tôi cũng chẳng thêm vác sọt đi trao chó về đâu.

NGUYỄN CÁO : Tôi hỏi thật, trước kia anh đắc cử nhờ cái gì ?

BỊ CÁO : Nhờ... Trung quân ái Quốc !

NGUYỄN CÁO : Thế bây giờ cái gọi là Trung quân ái quốc anh để đâu ?

BỊ CÁO : Để trong... Hiến Pháp! Vua nào đứng trong Hiến Pháp tại có được lòng Trung của tôi. Còn đứng ngoài thì coi như phi nĩ. Tôi không quan niệm lòng Trung Quân theo cái kiểu : Quán khoái độc diễn, Thần bất khoái bất trung...

NGUYỄN CÁO : Vừa thôi chứ ! Bộ đến bây giờ "Quân" mới đứng ngoài Hiến Pháp hay sao ? Đúng hơn là tại bây giờ anh đi đắc cử nghị sĩ rồi, nên anh cóc thêm "Trung" nữa.

CHÁNH ÁN : Truyền nguyên và bị cáo đóng cửa miệng lại. (Nói xong ông Chánh Án truyền lục sự đưa tập hồ sơ để ông "nghe nghiên cứu" Đoạn hát hăm dọa bị cáo)

CHÁNH ÁN : Nguyên cáo thừa bị cáo về tội công khai phi báng, bị cáo có nhân tội không ?

BỊ CÁO : Bầm ông Chánh án. Tôi thú thật, tôi hết sức ngạc nhiên khi bị nguyên cáo chụp mũ cái tội danh này. Tôi rút lui sự ủng hộ ông Thiệu thì tại sao lại có thể là phi báng nguyên cáo chứ ?

NGUYỄN CÁO : Sao lại không gọi là phi báng nhé. Tôi với anh trước đây cùng trong nhóm... trung quân ái quốc. Bây giờ nữa đường anh bỏ chứa vì mình độc diễn, vì cái anh gọi là bầu cử thiếu tính chất tự do, dân chủ. Sự ra đi của anh đối với kẻ ở lại quả là một sự mỉa mai, một sự phi báng nặng nề. Anh còn... thơ ngây bà cả Đợi gì nữa ?

BỊ CÁO : Tôi không hề chú tâm phi báng. Tôi chỉ hành động theo lương tâm của một Nghị Sĩ!

NGUYỄN CÁO : Còn trước đây chắc hẳn anh "trung quân" bằng lương tâm của... một ứng cử viên cần đắc cử. Tôi nói cho anh biết, sách có chữ rằng... "Ăn quả nhớ kẻ trồng cây", Anh đã được ăn quả ngọt, bây giờ anh chê người trồng cây... hỏi mũi phân thì người thế chớ nào được.

BỊ CÁO : Nhưng ở trường hợp tôi. Tôi chê là vì tôi thương chớ không phải tài ghét. Đối với một kẻ đang bị sa lầy trong một trò chơi nguy hiểm, nếu mình không can gián, chê bai, mà lại đi bốc những thì củn là mình hại người đó vậy. Hiện nay "Ông ấy" đang xuống dốc trầm trọng...

NGUYỄN CÁO : Nguy hiểm ! Người xưa đã dạy rằng Nhân giả bất di thịnh suy cải. Tiết nghĩa giả bất di tôn vong. Có nghĩa là... Người nhân giả có khi nào lấy thịnh suy mà thay đổi tiết tháo. Người nghĩa giả đến bao giờ lấy của mất mà thay đổi lòng dạ. Cũng có nghĩa là...

BỊ CÁO : Nhờ anh cất dùm chửi nhỏ một tí. Anh nói trung thành với vua. Thế mà bây giờ Vua mà sáng uống làm thuốc giết chuột, anh không ghét vào đất Vua cho Vua hồi tỉnh, mà lại bốc những là thuốc tam tinh hải cầu uống vào thận khoẻ, cường dương, thì có khác nào anh đã đầu độc vua ?

NGUYỄN CÁO : Nhưng mà... tôi cứ trung thành ! Tôi phản đối kịch liệt và hung hãn kẻ nào đã ăn cơm chúa, mà lại chửi mìn độc diễn rất là độc đáo, có thể nói là từ đời ông Bình Tồ đến nay chưa hề thấy.

(Nguyễn Cáo vừa nói đến đây thì phía hàng ghế cử tọa ban Quân Nhạc không biết lần vào tự hồi nào, dưới sự điều khiển của nhạc trưởng Lý Tài Hít trời bùi mừng 3-10 sắp đến đây rồi rất là hùng hờ. Nghe qua là muốn nhảy lên công xị đi biểu liên tút xuyt.

Giữa lúc ban Quân Nhạc đang say sưa làm phận sự, thì chợt một người cao gầy giống Khô Mộc Đạo Nhân bắc chông hai ba chiếc ghé leo lên rút chiếc kèn Tàu đưa lên miệng thổi ò, e, i, e rất là ào ạt. Chánh Án đảo mắt qua đã nhận ngay ra người thổi kèn Tàu là ông Nghị Mặt Trời Trương-Tiến-Đạt).

CHÁNH ÁN : Nay anh nghị đầu khở vì chim cút. Tại sao người ta đang tấu nhạc bầu cử, anh lại thổi kèn tàu nghe đến khiếp ! Cứ y như là ở đây vừa có người đi ngủ với giun vậy ?

NGHỊ ĐẠT : Đúng thế ! Tôi thổi kèn đưa đám, thưa ông Chánh án.

CHÁNH ÁN : Mà anh "đưa" ai ?

NHỊ ĐẠT : Đưa... cái ghê !

(Nghị Đạt dứt lời, bà luật sư Trần Kim Thoa và một số cử tọa liền bà con gái ngưỡng chín người, toan phú lỉnh, vì tiếng "ghê" từ miệng ông Bắc Cờ thốt ra thì nghe tuy có thanh, nhưng mà... tục lắm).

CHÁNH ÁN : Truyền Nghị Đạt lui về hàng ghế cử tọa. Còn ông Chuyên viên buộc tội đứng dậy làm việc đi là vừa.

CHUYÊN VIÊN BUỘC TỘI : Tựa quý Tòa, của cử vào bìn cáo trạng thì trước đây bị cáo là người có một lòng Trung Quân Ái Quốc rất to vì cũng rất đi. Nay đó Liên Danh Mặt Trời của bị cáo đã dút được vào Hội Trường Nhân Định Địa hạt một cách hết sức li... đẹp. Rồi trong thời gian gần đây không biết bị cáo đã bị vị Sr Ái Quang, Cố Cố Tiểu, Cai khừa đối lập nào bỏ bùa mê thuốc lú, khiến bị cáo quên hẳn thân phận, xoay ra chê mìn độc diễn. Tôi thiết nghĩ một người như bị cáo Tòa nên cần dạy bằng một bản án nghị n khải để chữ Trương được toàn vẹn, đồng thời làm tấm gương cho các địa bầu ở Hạ Nghị Viện.

Sau nửa thời giờ đình đề nghị án. Tòa Án Con Ong lại tái nhóm.

CHÁNH ÁN : Xét vì bị cáo không chú tâm xô lá nguyên cáo, và Tòa cũng không đủ yếu tố để buộc tội, nên truyền tha bổng. Tuy nhiên Tòa cũng khuyên bị cáo nên về nhà đóng cửa... ôn lại bài học trung quân, sao cho khỏi làm lần thêm một lần nữa để rồi lại phải vác chiếu ra Tòa.

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Vô liêm sỉ

Mấy đêm nay, đài phát rêu cứ lại nhai đem cái gọi là "lời tuyên bố" của Chủ tịch Nguyễn bắt Lương với vệt tìm sả, mặt sất Thượng nghị Viện nào là vô trách nhiệm, nào là lạm quyền v.v. Nhưng khôn thay, những lời tuyên bố ấy suông sẽ quá, văn chương chữ nghĩa ra rít, nói luật nói lệ quá khiến cho ai nấy đều thấy rõ ràng. Hồi đương liệt lão, xuất thân thư ký đồn điền cao su Bù đắp, không phải và không thể là tác giả những lời mặt sất có chữ có nghĩa ấy. Trong tinh thần rất xây dựng, bọn C.O. xin đề nghị: bạn sau, nên mượn học trò lớp đệ thất thảo ra, thì văn chương mới đúng là của Hồi đương liệt lão và dân ngu khu đen mới tin rằng những lời lẽ đó là của y, chính hiệu con lươn!

Một trùm gia nô (tước hiệu này do D.B. Kiêu mộng Thu khai báo, chứ C.O. sức mấy mà biết), hèn hạ đến nỗi trốn chui trốn nhủi, từ ngày "đắc cử" về vãng đến nay, trên một tháng trời, không dám lộ đầu hé đuôi ra, không dám bén mảng đến văn phòng ở Nhà hát tây, không triệu tập văn phòng đương nhiệm, không triệu tập khoáng đại đương nhiệm, bỏ bê và làm ngưng trệ hết cả mọi công việc của Hạ viện đương nhiệm, mà còn dám lên tiếng dạy đời về "trách nhiệm"! Thật là vô liêm sỉ hết chỗ nói.

Vô trách nhiệm

Nếu nói vô trách nhiệm, thì Hạ Viện, dưới sự chủ tọa của Nguyễn bắt Lương, đã tỏ ra vô trách nhiệm hết chỗ nói. Các dân biểu còn đương nhiệm, vậy mà không tạo ra nổi một phiên khoáng đại đặc biệt để có thái độ trong tình trạng đầu sủi lửa bóng này. Tuyên bố của Thượng nghị viện đầu gi đi nữa, cũng là một thái độ đáng khen, một tiếng nói thức thời của một cơ cấu Hiến định. Trước cơn khủng hoảng chính trị nghiêm trọng hiện nay Hạ nghị viện im hơi lặng tiếng, Tối cao pháp viện cũng im hơi lặng tiếng, chỉ có Thượng nghị viện lên tiếng. Quả đó là một cơ cấu duy nhất còn thức tỉnh ở miền Nam bất hạnh.

Người ta đã lớn tiếng trách cứ tại sao Quốc hội không làm một luật để sửa đổi, để tu chính v.v. Thế nhưng, những dự án luật của Nghị sĩ Vũ minh Trần; dự án luật của DB Nguyễn khắc Tân, đã ộp từ khuya tại văn phòng HNv, theo thủ tục khẩn cấp, và với mục đích giải quyết cuộc khủng hoảng này, tại sao vẫn còn nằm xó ở HV? Nguyễn nhân duy nhất: chỉ vì... chính Nguyễn bắt Lương nhất định không chịu triệu tập phiên khoáng đại đặc biệt để thảo luận và biểu quyết các dự luật trên... vì lệnh trên chưa cho phép hay không cho phép y ll Quốc hội đã tề liệt, vì ai?

Ngoài ra, cũng có nhiều đoàn thể mà quốc dân phải trách cứ. Tối hôm 26-9, đài phát rêu đã đọc những kiến nghị nào là của thợ hớt tóc, nào là của thợ chụp hình, nào là của hội Sư Tử v.v... ủng hộ màn độc diễn của Sếp. Hớt tóc, phó nhóm lái buôn còn biết mần chính chỉ chính em như rứa, sao những đoàn thể luật gia trí thức như luật sư đoàn lại im hơi lặng tiếng cho được? Đây là một cuộc khủng hoảng trầm trọng cho quốc gia, cho cả chế độ dân chủ pháp trị, cho Hiến pháp và luật pháp, vậy mà các tay luật ấy vẫn nằm ngủ yên, một cách vô trách nhiệm như thế sao? Vẫn biết rằng đã có những Luật sư Vũ Văn Mậu, Nguyễn Phước Đại, Nguyễn Văn Chúc, Nguyễn khắc Tân lên tiếng chống màn độc diễn 3-10-71. Nhưng đó là những tiếng nói cá nhân của những chính khách, Người dân khát khao trông đợi thái độ và tiếng nói của những tập thể luật gia như Tối cao pháp viện, Luật sư đoàn. Học luật để đem khả năng góp phần vào công cuộc xây dựng đất nước, hay học luật chỉ để vinh thân phì gia, với phương châm "sống chết mặc bay" núp dưới chiêu bài "không làm chánh-trị"! Các Cụ có thể vỗ tay hoan hô như mấy anh hớt tóc, phó nhóm hay lái buôn gì đó (đài tâng hình không cho biết rõ có bao nhiêu anh hớt tóc, bao nhiêu phó nhóm đã vỗ tay hoan hô), đó là quyền các Cụ. Nhưng các Cụ phải có can đảm nói lên, để thẳng dân ngu khu đen được nghe và biết, rồi phục hay khinh các Cụ.

Dân chủ... tự do

Vị ông Phó rêu ở quá quyết rằng Sếp lo ngại về tinh mạng nên không dám ngủ 2 đêm liền một

chỗ. Sếp cho ra thông cáo nói: "Và tôi quá quyết rằng ngày nào và đêm nào tôi cũng ngủ trong Dinh Độc lập. Việc này ai muốn biết rõ thì cứ tự do tìm hỏi tất cả những người làm việc ngày đêm trong Dinh Độc Lập, từ anh chiến sĩ canh gác cho đến anh phục dịch, anh tài xế, anh cảnh sát, anh lao công v.v." Thế là các anh chiến sĩ canh gác, anh phục dịch, anh tài xế, anh cảnh sát, anh lao công được một đương kim Tổng thống đưa ra làm chứng cho việc Tổng thống... đi ngủ. Thật là hi hữu trên Thế giới. Và dân chủ là dzậy đó, cuộc dân đồng hồ ơi! Nhưng đừng vội tự do tìm hỏi vì ông An ninh sẽ "tự do" khóa miệng kẻ tò mò...

Cũng nhân dịp này, Sếp nói thêm: "Tôi cũng không chủ trương dùng vũ lực đối với ai nếu người đó không chủ trương sử dụng vũ lực một cách bất hợp pháp. Có người "thức mếc": thế sao những cuộc hội thảo của đồng bào đề bày tỏ nguyện vọng đối với màn độc diễn 3-10 này vẫn bị ấn vô số phi tiền, lưu đạn cay? Sinh viên đang ngủ, thì bị đàn áp tại Đại học xá Minh mạng, Đại học Khoa học? Tòa báo đối lập bị đốt phá?"

Thì có gì là lạ. Sếp áp dụng đúng phương châm người xưa: "cây bút có giá trị của một sư đoàn". Cuộc hội thảo nào lại không có tuyên cáo. Mà đã có tuyên cáo thì phải có bút viết. Sinh viên, ký giả nào lại không sử dụng bút viết. Mà cây bút là vũ lực, vì có giá trị của một sư đoàn. Thế thì phải dùng súng ống, phi tiền để đối chọi lại chứ sao! Sếp quả là anh minh quân tử.

Không chông mà vẫn có... bầu

Tối thứ bảy, đài tâng hình nhà nước phát lại hoạt cảnh với các hề Phi Thoàn, Thanh Việt, Đào Mỹ Chi. Mở đầu, hề Thanh Việt hỏi hề Phi thoàn: "Đố biết dzua nào sợ vợ nhất?" Hề Thoàn trả lời không chút suy nghĩ: "dzua Tru" Hề Thoàn hỏi lại: "Sau nhà thương đến nhà nào?". Hề Việt không ngần ngại nói: "Nhà xác" Bỗng đào Mỹ Chi chạy vào la bai bai: "có bầu! có bầu!" làm cho hề Thanh Việt vội kêu lên, "không chông mà có bầu mới lạ! Không chông mà chừa mới ngoan!" Hề Thoàn lại chúc "mẹ tròn con vuông" làm hề Việt phải than "chúc vậy xui thấy mẹ".

Thì ra đó là hoạt cảnh, quảng cáo cho màn độc diễn 3-10. Chẳng biết dzua nào sợ vợ, dzua nào đến nhà thương, nhà xác. Chứ ví "không chông mà có bầu" với màn độc diễn "không bầu mà vẫn đắc cử" thấy nó na ná làm sao! Đó mới đúng là hoạt cảnh sống thực. Đài tâng hình quảng cáo hay!

Bốn củ soạn lại

Thế mới biết là dưới ánh mặt trời, chẳng có cái gì mới lạ!

Dưới thời Ngô Tổng tông, mấy nhà sư làm đứ quá, chịu không nổi. Thế là các quân sư của Tổng Tông bèn nặn ra một số thầy chùa chuyên phân đôi nhà sư, hoan hô đàn áp! Nhưng rồi Cách Mạng I-II bùng nổ, các thầy chùa trên voi vãi gói gắm oản chuỗi đi một đường phú lính không ai thấy tấm hơi đầu nữa! Lịch sử bèn ghi rằng: đây là những thầy chùa "cò mồi"!

Dưới thời Nguyễn Tông Tông ngày nay, lính què đột nhiên trở thành chủ lực quân của phong trào chống "thủ đâm bầu cử".

Các chú Sinh viên Học sinh cũng hằng tiết vệt lấm, nhưng Đảng Dài Cui không mấy sợ các chú, mà chỉ ngán có lính què. Bởi vì đầu các chú Sinh viên Học Sinh vừa mềm vừa nhỏ, chụp lên cái mũ Xi thật là dễ dàng, nhưng còn đầu lính què vừa cứng vừa to, khó chụp thấy bà nội!

Thế là các quân sư quạt máy của Tổng tông bèn đem bốn củ ra soạn lại, cũng lại nặn ra một nhóm lính què chuyên môn đi hoan hô bốn không, hoan hô thủ đâm bầu cử!

Cái trò đó xét ra không thể qua mắt được dân Annamta vì dân ta tinh lắm, chỉ khề một tí là biết ngay thứ nào cò mồi, thứ nào cò thiết, mặc dù "cò mồi" bữa đó cũng soi lưu đạn cay như ai!

Nhưng cũng có thể là một vài anh phóng viên mắt xanh mũi lõ ám ở hội tề, cứ thấy lính què xuống đường là chụp lia lịa, gói tin tức về bên Mèo. Bó Hoàng Đê Mèo đọc báo thấy thế cứ tưởng bở; tưởng là lính què Anamta trở cò cả lũ rồi, bốn không thẳng to rồi, bèn tới tập gói đơm qua. Rốt cuộc, tiền mất tật mang, mà vẫn cứ bị nghe chơi như thường lệ!

ĐA DANH cầm tròn

LD Dân Chủ bị đâm sau lưng

Đồng bào Miền tây vừa báo cho bọn nham nhợ CO một tin tức cười bở bụng.

Đó là tin LD Dân Chủ đã bị chính các thủ hạ của mình đâm dao sau lưng khá đau. Chẳng Liên danh này đã dành riêng một số bạc không lẽ để chi cho các chú em đi cò động cho Liên danh, từ Đê thành, tỉnh, xuống đến Quận, đến xã ấp. Cứ mỗi chú em cò động ở ấp được xi lì 3 xin, ở xã 5 xin, ở Quận 10 xin. Tổng cộng nghe nói vào khoảng 100 tề.

Tiểu rằng cái vụ xi li này chỉ có mấy anh nhợ nhờ nhàng nhàng mới biết mà thôi, còn mấy chú tốt đen chạy hiệu có cò ở dưới xã ấp thì sức mấy mà biết được bí mật quân sự.

Bởi vậy mà tại nhiều tỉnh, số tiền xi li cho các chú chạy hiệu bị bỏ vào túi áo khi tới tầm chịch phân trâm. Cụ thể như tại Quận Châu Thành An Giang, có 66 Ấp nhưng đến nay mới chỉ có vài, ba chú em được lãnh xi li.

Chính vì tiền xi li bị "đớp" vô tội vạ như thế nên ở khắp nơi các chú chạy hiệu cứ nghiền cò cò mà ngóng, nóng ruột còn hơn ngóng mẹ về chợ. Rốt cuộc, cóc có tiền cả phê cả pháo, các chú cứ đâm ra làm biếng, cóc thêm đi cò động nữa, mề xác ai muốn đi bầu thì đi, không thì thôi, đảng nào thì cũng ăn chắc như bắp rồi, vì làm chó gì có đối thủ nào mà phải sợ thua?

Ruổi muỗi chết

Chỉ vì cái vụ "độc diễn bầu cử", Saigon mấy ngày nay nhốn nháo quá trời quá đất! Báo hại mấy anh em kaki bị cầm trại "chăm phân chăm" làm cho cây nhà lá vườn bị mốc meo!

Hôm qua đây, các bố "xuống đường" khởi sự tấn công, mấy bố cứ nhảm vào các chợ, từ Phú Nhuận về Saigon. Đảng dài cui nhà ta khôn? biết cách nào hơn là thi hành chính sách "dân chủ hơi cay" làm cho bacon bạn hàng phải bỏ hết rau cỏ, thịt cá chạy bán sống bán chết để khỏi bị khặc rong vì bầu cử.

Các bà nội trợ thấy loạn to, đét dâm đi chợ, đành mua tích trữ hết vệt muỗi, lạp xương để ăn dần. Thế là chỉ báo mấy chú Ba được dịp múa dao bầu cắt cò.

Quanh đi quẩn lại, vẫn cứ là trâu bò húc nhau, ruổi muỗi chết! Mà ruổi muỗi thì còn có ai ngoài quân công tư chức lao động, toàn là những dân khố rách áo ôm, chưa tới tháng đã hết tiền!

Đứa nào "rét" nhất trong đám này

Nếu cứ theo lời mấy anh em lính què, thì người "rét" trong lúc này là ông Xún Ràng. Nhưng còn vô số đứa rét mà các anh em lính què đêch biết. Đó là cả trăm anh "chó ngáp phải ruổi" vừa lọt vô nhà Hát và đang tập tễnh chờ ngày tới ngửa tay ra lãnh lương cả trăm xin mỗi tháng.

Nhưng anh "chó ngáp" này đã tốn kém nhất cũng là bạc triệu (thường thường là cả chục triệu) lại còn phải vào luôn ra cái mồi cả lương mới thì đậu.

Ấy thế mà bà con cứ nầy dọa đảo ckinh, mai dọa làm tới, ghê thấy mẹ các cha mà đảo chánh thì thành ra xi xóa hết cả à?

Bao nhiêu công của bỏ ra lâu nay mới mua được cái ghế ngồi chễm chệm trong nhà Hát thành ra công cốc cả sao?

Bởi vậy trong những ngày này có cả trăm anh rất siêng năng khẩn vái lạy trời, lạy Phật, lạy Chúa, sao cho đưng có "đôi đời"!

Thật đáng tội nghiệp!

Quản lý : HOANG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số zed. Một tháng 8ed. Một năm 8ed